

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

30. aprill 2018

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 152/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 152/02	Kohtuasi C-560/17: Mediaexpert sp. z o.o. 22. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 20. juuli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-780/16: Mediaexpert versus EUIPO	2
2018/C 152/03	Kohtuasi C-8/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus apygardos teismas (Leedu) 3. jaanuaril 2018 – TE, UD, YB ja ZC versus Luminor Bank AB	2
2018/C 152/04	Kohtuasi C-26/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hessisches Finanzgericht (Saksamaa) 16. jaanuaril 2018 – Federal Express Corporation, Saksa filiaal versus Hauptzollamt Frankfurt am Main	3
2018/C 152/05	Kohtuasi C-32/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 18. jaanuaril 2018 – Tiroler Gebietskrankenkasse versus Michael Moser	4
2018/C 152/06	Kohtuasi C-42/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 24. jaanuaril 2018 – Finanzamt Trier versus Cardpoint GmbH kui Moneybox Deutschland GmbH õigusjärglane	5

2018/C 152/07	Kohtuasi C-48/18 P: Toontrack Music AB 26. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühendas koda) 22. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-771/16: Toontrack Music AB <i>versus</i> EUIPO	5
2018/C 152/08	Kohtuasi C-49/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hispaania) 26. jaanuaril 2018 – Carlos Escribano Vindel <i>versus</i> Ministerio de Justicia	6
2018/C 152/09	Kohtuasi C-52/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Norderstedt (Saksamaa) 29. jaanuaril 2018 – Christian Füllä <i>versus</i> Toolport GmbH	7
2018/C 152/10	Kohtuasi C-55/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 29. jaanuaril 2018 – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) <i>versus</i> Deutsche Bank SAE	8
2018/C 152/11	Kohtuasi C-56/18 P: Euroopa Komisjoni 29. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 17. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-263/15: Gmina Miasto Gdynia ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo <i>versus</i> komisjon	9
2018/C 152/12	Kohtuasi C-57/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 30. jaanuaril 2018 – AX <i>versus</i> BW	11
2018/C 152/13	Kohtuasi C-68/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel București (Rumeenia) 2. veebruaril 2018 – SC Petrotel-Lukoil SA <i>versus</i> Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor	12
2018/C 152/14	Kohtuasi C-69/18: 1. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Sloveenia Vabariik	13
2018/C 152/15	Kohtuasi C-85/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Judecătoria Oradea (Rumeenia) 8. veebruaril 2018 – CV <i>versus</i> DU	14
2018/C 152/16	Kohtuasi C-93/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal in Northern Ireland (Ühendkuningriik) 9. veebruaril 2018 – Ermira Bajratar <i>versus</i> Secretary of State for the Home Department	14
2018/C 152/17	Kohtuasi C-94/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 12. veebruaril 2018 – Nalini Chenchooliah <i>versus</i> Minister for Justice and Equality	15
2018/C 152/18	Kohtuasi C-98/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 12. veebruaril 2018 – T Boer & Zonen BV <i>versus</i> Staatssecretaris van Economische Zaken	15
2018/C 152/19	Kohtuasi C-104/18 P: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞi 13. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 30. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-687/16: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ <i>versus</i> EUIPO	16
2018/C 152/20	Kohtuasi C-114/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ühendkuningriik) 14. veebruaril 2018 – Sandoz Ltd, Hexal AG <i>versus</i> G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland	17
2018/C 152/21	Kohtuasi C-115/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp (Prantsusmaa) 12. veebruaril 2018 – Procureur de la République <i>versus</i> Tugdual Carlier jt	17
2018/C 152/22	Kohtuasi C-125/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Hispaania) 16. veebruaril 2018 – Marc Gómez del Moral Guasch <i>versus</i> Bankia S.A.	18
2018/C 152/23	Kohtuasi C-127/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 16. veebruaril 2018 – A-PACK CZ, s.r.o. <i>versus</i> Odvolací finanční ředitelství	19

2018/C 152/24	Kohtuasi C-164/18: 28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Hispaania Kuningriik	20
2018/C 152/25	Kohtuasi C-165/18: 28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Hispaania Kuningriik	20
2018/C 152/26	Kohtuasi C-181/18 P: Poola Vabariigi 5. märtsil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-849/16: Poola Vabariik <i>versus</i> PGNiG Supply & Trading <i>versus</i> Euroopa Komisjon	21
2018/C 152/27	Kohtuasi C-188/18: 12. märtsil 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Sloveenia Vabariik	22

Üldkohus

2018/C 152/28	Kohtuasi T-542/11 RENV: Üldkohtu 13. märtsi 2018. aasta otsus – Alouminion tis Ellados <i>versus</i> komisjon (Riigiabi — Elektrienergia — Otsus, millega abi tunnistatakse ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks ning kohustatakse see tagasi nõudma — Kauaaegse tarnijaga sõlmitud lepingus ette nähtud elektri soodustariif — Lepingu ülesütlemine kauaaegse tarnija poolt — Hagi tagamise korras lepingu ülesütlemise toime kohtulik peatamine — Komisjoni otsuse tühistamine Üldkohtu poolt — Üldkohtu otsuse tühistamine Euroopa Kohtu poolt — Kohtuasja saatmine tagasi Üldkohtusse — Hagi ulatus pärast tagasisaatmist — Esialgse õiguskaitse liigitamine riigiabiks — Komisjoni pädevus — Tõhus kohtulik kaitse — Soodustariifi liigitamine uueks abiks — Eelis — Õiguspärane ootus — Abisaaja kaitseõigused — Tagasinõudmise kohustus — Põhjendamiskohustus)	24
2018/C 152/29	Kohtuasi T-507/15: Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – Poola <i>versus</i> komisjon (EAGF — Rahastamisest väljaätavad kulud — Määrus (EÜ) nr 2200/96, direktiiv 2002/55/EÜ, määrused (EÜ) nr 1432/2003, (EÜ) nr 1433/2003, (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 885/2006, (EÜ) nr 1182/2007, (EÜ) nr 1234/2007, (EÜ) nr 1580/2007 ja (EÜ) nr 1306/2013 — Poola tehtud kulutused — Oht EAGFi jaoks — Kohapealsed kontrollid — Tootjaorganisatsiooni tunnustamise tingimused — Erinevused keeleversioonide vahel — Finantskorrektsioon)	25
2018/C 152/30	Liidetud kohtuasjad T-533/15 ja T-264/16: Üldkohtu 14. märtsi 2018. aasta otsus – Kim jt <i>versus</i> nõukogu ja komisjon (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Põhja-Korea vastu suunatud piiravad meetmed, mille eesmärk on tõkestada tuumarelvade levikut — Nende isikute ja üksuste loetelu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid külmutatakse — Hagejate nime lisamine — Loetellu kandmise põhjendatuse tõendamine — Põhjendamiskohustus)	25
2018/C 152/31	Kohtuasi T-33/16: Üldkohtu 14. märtsi 2018. aasta otsus – TestBioTech <i>versus</i> komisjon (Keskkond — Geneetiliselt muundatud tooted — Määrus (EÜ) nr 1367/2006 — Määrus (EÜ) nr 1829/2003 — Geneetiliselt muundatud sojaoad MON 87769, MON 87705 ja 305423 — Turule lubamise otsuse peale esitatud vaide rahuldamata jätmine — Mõiste „keskkonnaõigus“ — Määruse nr 1367/2006 artikkel 10)	26
2018/C 152/32	Kohtuasi T-108/16: Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – Naviera Armas <i>versus</i> komisjon (Riigiabi — Puerto de Las Nieves sadama infrastruktuuri kasutamise tingimused ühele mereveoettevõtjale — Avalikest vahenditest rahastavate infrastruktuuride ainukasutamine kontsessiooniväliselt — Sadamatasude maksimisest osaline vabastamine — Konkurendi kaebus — Pärast esialgset uurimist tehtud otsus, milles tuvastati riigiabi puudumine — Tõsised raskused vaidlusaluste meetmete uurimise ajal — Olukorra hindamine haldusmenetluses — Mõiste „riigi ressurssidest antud eelis“ — Asjaolude ebaõige hindamine ja õigusnormirikkumised — Liikmesriigi kohtu otsus, millega peatakse riigihanke toime — Kaebuse hoolika ja erapooletu läbivaatamise kohustus)	27
2018/C 152/33	Kohtuasi T-211/16: Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – Caviro Distillerie jt <i>versus</i> komisjon (Dumping — Hiina Rahvavabariigist pärit, ettevõtja Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd toodetud viinhappe import — Rakendusotsus (EL) 2016/176 — Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamata jätmine — Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 3 lõiked 2, 3 ja 5 ning artikli 17 lõiked 1 ja 2 — Väljavõtteline uuring — Olulise kahju puudumine — Ilmne hindamisviga — Kahju tuvastamine — Liidu tootmisharu kasumlikkus)	28

2018/C 152/34	Kohtuasi T-390/16: Üldkohtu 20. märtsi 2018. aasta otsus – Grupo Osborne versus EUIPO – Ostermann (DONTORO dog friendship) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi DONTORO dog friendship taotlus — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Teineteist vastastikku täiendavad kaubad ja teenused — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	29
2018/C 152/35	Kohtuasi T-424/16: Üldkohtu 14. märtsi 2018. aasta otsus – Gifi Diffusion versus EUIPO – Crocs (jalatsid) (Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Jalatsi kujus seisnev ühenduse disainilahendus — Varasem ühenduse disainilahendus — Kehtetuse alused — Põhjendamiskohustus — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 62 — Kehtetuse aluse tõstatamine apellatsioonikoja omal algatusel — Apellatsioonikoja pädevus — Määruse nr 6/2002 artikli 63 lõige 1)	29
2018/C 152/36	Kohtuasi T-651/16: Üldkohtu 14. märtsi 2018. aasta otsus – Crocs versus EUIPO – Gifi Diffusion (jalatsid) (Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Jalatsi kujus seisnev ühenduse disainilahendus — Varasem ühenduse disainilahendus — Kehtetuse alus — Uudsuse puudumine — Avalikustamine enne prioriteedikuupäeva — Faktide kontrollimine omal algatusel — Apellatsioonikoja esitatud täiendavad tõendid — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artiklid 5 ja 7 ning artikli 63 lõige 2)	30
2018/C 152/37	Kohtuasi T-824/16: Üldkohtu 13. märtsi 2018. aasta otsus – Kiosked versus EUIPO – VRT (K) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk K — Varasem Beneluxi kujutismärk K — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	31
2018/C 152/38	Kohtuasi T-1/17: Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – La Mafia Franchises versus EUIPO – Itaalia (La Mafia SE SIENTA A LA MESA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk La Mafia SE SIENTA A LA MESA — Absoluutne keeldumispõhjus — Vastuolu avaliku korra või üldtunnustatud moraali põhimõtetega — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt f (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt f))	31
2018/C 152/39	Kohtuasi T-151/17: Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – Marriott Worldwide versus EUIPO – Graf (Tiivulise sõnni kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Tiivulist sõnni kujutava Euroopa Liigu kaubamärgi taotlus — Raisakotkast kujutavad varasemad Euroopa Liidu ja liikmesriigi kaubamärgid — Suhteline keeldumispõhjus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkt a ja artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkt a ja artikli 8 lõike 1 punkt b) — Liikmesriigi õiguse alusel kaitstud varasem õigus — Määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 2 punkt c (nüüd määruse nr 2017/1001 artikli 60 lõike 2 punkt c) — Faktide kontrollimine omal algatusel — Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 1 (nüüd määruse nr 2017/1001 artikli 95 lõige 1))	32
2018/C 152/40	Kohtuasi T-205/17: Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – SSP Europe GmbH versus EUIPO (SECURE DATA SPACE) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi SECURE DATA SPACE taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c))	33
2018/C 152/41	Kohtuasi T-279/17: Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – Hermann Bock GmbH versus EUIPO (Push and Ready) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi Push and Ready taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 1 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b))	33
2018/C 152/42	Kohtuasi T-346/17: Üldkohtu 13. märtsi 2018. aasta otsus – Hotelbeds Spain versus EUIPO – Guidigo Europe (Guidigo what to do next) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Guidigo what to do next taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk GUIDIGO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	34

2018/C 152/43	Kohtuasi T-482/13: Üldkohtu 21. veebruari 2018. aasta määrus – MedSkin Solutions Dr. Suwelak <i>versus</i> EUIPO – Cryo-Save (CryoSafe) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	34
2018/C 152/44	Kohtuasi T-124/17: Üldkohtu 5. märtsi 2018. aasta määrus – Estamede <i>versus</i> EKP (Lepinguväline vastutus — Majandus- ja rahanduspoliitika — Euroopa Keskpang — Kreeka valitsemis sektori võla restruktureerimine — Niisuguse Kreeka avalik-õigusliku isiku õiguslik puutumus, kes haldab inseneride ja riiklikke ehitustöid tegevate ettevõtjate pensionifondi — Tema enda huvi puudumine või kahju hüvitamise nõude loovutamata jätmine — Vorminõuete rikkumine — Ilmne vastuvõetamatus)	35
2018/C 152/45	Kohtuasi T-196/17: Üldkohtu 9. märtsi 2018. aasta määrus – Naftogaz of Ukraine <i>versus</i> komisjon (Tühistamishagi — Maagaasi sisetur — Direktiiv 2009/73/EÜ — Komisjoni otsus, millega muudetakse OPALi maagaasi torujuhtme käitamist käsitlevatest liidu eeskirjadest erandi tegemise nõudeid seoses kolmandate isikute poolt võrgu kasutamisega, ja tariifikorraldus — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)	36
2018/C 152/46	Kohtuasi T-263/17: Üldkohtu 27. veebruari 2018. aasta määrus – SD <i>versus</i> Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut (EIGE) (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajaline leping — Pikendamata jätmise otsus — Pikendamata jätmise taotlus, millel on sama ese kui personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud kaebusel — Vastuvõetamatus)	36
2018/C 152/47	Kohtuasi T-84/18: 15. veebruaril 2018 esitatud hagi – VG <i>versus</i> komisjon	37
2018/C 152/48	Kohtuasi T-85/18: 15. veebruaril 2018 esitatud hagi – Batchelor <i>versus</i> komisjon	38
2018/C 152/49	Kohtuasi T-100/18: 20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Wehrheim <i>versus</i> keskpang	40
2018/C 152/50	Kohtuasi T-101/18: 21. veebruaril 2018 esitatud hagi – Austria <i>versus</i> komisjon	40
2018/C 152/51	Kohtuasi T-112/18: 23. veebruaril 2018 esitatud hagi – Pink Lady America <i>versus</i> CPVO – WAAA (Cripps Pink)	42
2018/C 152/52	Kohtuasi T-113/18: 22. veebruaril 2018 esitatud hagi – Miles-Bramwell Executive Services <i>versus</i> EUIPO (FREE)	43
2018/C 152/53	Kohtuasi T-114/18: 22. veebruaril 2018 esitatud hagi – Miles-Bramwell Executive Services <i>versus</i> EUIPO (FREE)	43
2018/C 152/54	Kohtuasi T-116/18: 27. veebruaril 2018 esitatud hagi – Darmanin <i>versus</i> EASO	44
2018/C 152/55	Kohtuasi T-124/18: 27. veebruaril 2018 esitatud hagi – Wendel jt <i>versus</i> komisjon	45
2018/C 152/56	Kohtuasi T-125/18: 28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Associazione – GranoSalus <i>versus</i> komisjon	46
2018/C 152/57	Kohtuasi T-130/18: 27. veebruaril 2018 esitatud hagi – adidas International Trading jt <i>versus</i> komisjon	47
2018/C 152/58	Kohtuasi T-131/18: 28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Deichmann <i>versus</i> komisjon	48
2018/C 152/59	Kohtuasi T-132/18: 28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Roland <i>versus</i> komisjon	49
2018/C 152/60	Kohtuasi T-141/18: 28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Deichmann-Shoes UK <i>versus</i> komisjon	50
2018/C 152/61	Kohtuasi T-142/18: 28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Buffalo – Boots <i>versus</i> komisjon	52
2018/C 152/62	Kohtuasi T-152/18: 5. märtsil 2018 esitatud hagi – Sona Nutrition <i>versus</i> EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	53
2018/C 152/63	Kohtuasi T-153/18: 5. märtsil 2018 esitatud hagi – Sona Nutrition <i>versus</i> EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	54

2018/C 152/64	Kohtuasi T-154/18: 5. märtsil 2018 esitatud hagi – Sona Nutrition <i>versus</i> EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	54
2018/C 152/65	Kohtuasi T-155/18: 5. märtsil 2018 esitatud hagi – Sona Nutrition <i>versus</i> EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)	55
2018/C 152/66	Kohtuasi T-158/18: 6. märtsil 2018 esitatud hagi – Scaloni ja Figini <i>versus</i> komisjon	56
2018/C 152/67	Kohtuasi T-160/18: 2. märtsil 2018 esitatud hagi – Theodorakidi <i>versus</i> EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)	57
2018/C 152/68	Kohtuasi T-162/18: 7. märtsil 2018 esitatud hagi – Beko <i>versus</i> EUIPO – Acer (ALTUS)	58
2018/C 152/69	Kohtuasi T-688/13: Üldkohtu 26. veebruari 2018. aasta määrus – Deloitte Consulting <i>versus</i> komisjon	59
2018/C 152/70	Kohtuasi T-155/16: Üldkohtu 6. märtsi 2018. aasta määrus – CFA Institute <i>versus</i> EUIPO – Bloss jt (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)	59
2018/C 152/71	Kohtuasi T-156/16: Üldkohtu 6. märtsi 2018. aasta määrus – CFA Institute <i>versus</i> EUIPO – Ernst et Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)	59
2018/C 152/72	Kohtuasi T-641/17: Üldkohtu 28. veebruari 2018. aasta määrus – Ferri <i>versus</i> EKP	59

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*

(2018/C 152/01)

Viimane väljaanne

ELT C 142, 23.4.2018

Eelmised väljaanded

ELT C 134, 16.4.2018

ELT C 123, 9.4.2018

ELT C 112, 26.3.2018

ELT C 104, 19.3.2018

ELT C 94, 12.3.2018

ELT C 83, 5.3.2018

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Mediaexpert sp. z o.o. 22. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda)
20. juuli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-780/16: Mediaexpert versus EUIPO**

(Kohtuasi C-560/17)

(2018/C 152/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Mediaexpert sp. z o.o. (esindaja: radca prawny J. Aftyka)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

13. märtsi 2018. aasta määrusega tunnistas Euroopa Kohus (kaheksas koda) apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus apygardos teismas (Leedu) 3. jaanuaril 2018 – TE, UD, YB
ja ZC versus Luminor Bank AB**

(Kohtuasi C-8/18)

(2018/C 152/03)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus apygardos teismas

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: TE, UD, YB ja ZC

Kostja: Luminor Bank AB

Eelotsuse küsimused

1. Kas füüsilist isikut, kes enne direktiivi 2004/39/EÜ⁽¹⁾ artiklis 70 määratletud tähtaja saabumist 1. novembril 2007 omandas pangalt tuletisinstrumenti, kasutades selleks samalt pangalt tagatise alusel laenatud vahendeid, tuleb pidada Euroopa Liidu õiguse kohaselt tarbijaks, võttes arvesse, et direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta⁽²⁾ artikli 3 lõike 3 punktis d on sätestatud, et seda direktiivi ei kohaldata „finantsteenuste osutamiseks“ sõlmitud lepingute suhtes?

2. Kas füüsilist isikut, kes enne direktiivi 2004/39/EÜ artiklis 70 määratletud tähtaja saabumist 1. novembril 2007 omandas pangalt tuletisinstrumenti, kasutades selleks samalt pangalt tagatise alusel laenatud vahendeid, tuleb pidada Euroopa Liidu õiguse kohaselt jaekliendiks ning mittekutseliseks finantsinstrumentidesse investeerijaks ja kui see on nii, siis kas käesolevas asjas on kohaldatavad sellised Euroopa Liidu õiguse sätted, mis näevad pankadele finantsinstrumenti pakkumisel ja müümisel ette tarbija teavitamise kohustused ning keelavad huvide konflikti, nagu direktiivi 2003/6⁽³⁾, direktiivi 2003/71/EÜ⁽⁴⁾, direktiivi 2001/34/EÜ⁽⁵⁾, määruse (EÜ) nr 809/2004⁽⁶⁾, teise finantsinstrumentide turgude direktiivi⁽⁷⁾ ja muude Euroopa Liidu õigusaktide finantsteenuste tarbijate õigusi kaitsvad sätted?
3. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta tuleb tõlgendada nii, et kui ei avaldata teavet selle kohta, et finantsinstrumenti pakkujal ei ole luba asjaomast finantsteenust pakkuda, kui prospektis ja selle lisas ei avaldata põhiteavet ning lisaks on finantsinstrumenti pakkujal võimalik huvide konflikt, siis sellel võib finantsinstrumendiga seotud lepingute sõlmimisel olla vahetu mõju (teatavas suunas) asjaomaste finantsinstrumentide hinnale, ning teisel lepingupoolel on seega õigus nõuda nende lepingute kehtetuks tunnistamist või muutmist või tekkinud kahju hüvitamist?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT 2004, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta (ELT 2003, L 96, lk 16; ELT eriväljaanne 06/04, lk 367).
- ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti ja direktiivi 2001/34/EÜ muutmise kohta (ELT 2003, L 345, lk 64; ELT eriväljaanne 06/06, lk 356).
- ⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiiv 2001/34/EÜ, mis käsitleb väärtpaberite ametlikku noteerimist väärtpaberibörsil ja nende väärtpaberite kohta avaldatavat teavet (EÜT 2001, L 184, lk 1; ELT eriväljaanne 06/04, lk 24).
- ⁽⁶⁾ Komisjoni 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 809/2004, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ, mis puudutab prospektides sisalduvat informatsiooni nagu ka selliste prospektide formaati, andmete esitamist viidetena ja selliste prospektide avaldamist ning reklaamide levitamist (ELT 2004, L 149, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 307).
- ⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT 2014, L 173, lk 349).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hessisches Finanzgericht (Saksamaa) 16. jaanuaril 2018 – Federal Express Corporation, Saksa filiaal versus Hauptzollamt Frankfurt am Main

(Kohtuasi C-26/18)

(2018/C 152/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hessisches Finanzgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Federal Express Corporation, Saksa filiaal

Vastustaja: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Eelotsuse küsimused

1. Kas import nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾, artikli 2 lõike 1 punkti d ja artikli 30 tähenduses eeldab, et liidu territooriumile toodud kaubad jõuaksid liidu majandusringlusse, või piisab üksnes ohust, et liidu territooriumile toodud kaubad jõuavad liidu majandusringlusse?

Juhul kui import eeldab kaupade jõudmist liidu majandusringlusse, siis tekib teine küsimus:

2. Kas liidu territooriumile toodud kaubad on jõudnud liidu majandusringlusse juba siis, kui kaupu ei suunata tolliõiguse sätteid rikkudes ühele direktiivi 2006/112/EÜ artikli 61 esimeses lõigus nimetatud protseduurile või ühte seal nimetatud olukorda või need kõigepealt küll suunatakse nimetatud protseduurile või olukorda, aga tollieeskirjade rikkumise tõttu lõpetatakse nimetatud protseduurid või olukorrad kaupade suhtes, või eeldab kaupade jõudmine liidu majandusringlusse tollieeskirjade rikkumise korral, et kaubad jõudsid tollieeskirjade rikkumise tõttu liidu majandusringlusse selle liikmesriigi maksustamisterritooriumil, kus nimetatud rikkumine toimus, ja kaubad võidi suunata tarbimisse või võtta kasutusele?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 18. jaanuaril 2018 – Tiroler Gebietskrankenkasse versus Michael Moser

(Kohtuasi C-32/18)

(2018/C 152/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja ja kostja: Tiroler Gebietskrankenkasse

Vastustaja kassatsioonimenetluses ja hageja: Michael Moser

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (ELT L 284, lk 1; edaspidi „määrus“) ⁽¹⁾, artikli 60 lõike 1 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et teise pädevusega liikmesriik (Austria) peab maksma vanemale, kelle elu- ja töökoht on määruse nr 883/2004 artikli 68 lõike 1 punkti b alapunkti i kohaselt esmapädevusega liikmesriigis (Saksamaa), pererahvitasena summa, mis vastab esmapädevusega liikmesriigis makstud vanemahüvitise ja teises liikmesriigis makstava sissetulekust sõltuva lapsehooldustasu vahele, kui mõlemad vanemad elavad koos ühiste lastega esmapädevusega liikmesriigis ja ainult teine vanem töötab piirialatöötajana teise pädevusega liikmesriigis?

Juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

2. Kas sissetulekust sõltuv lapsehooldustasu arvestatakse töökohariigis (Saksamaal) tegelikult saadud sissetuleku alusel või teisele pädevusega liikmesriigis (Austria) sarnase töö eest hüpoteetiliselt saadava sissetuleku alusel?

⁽¹⁾ ELT 2009, L 284, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 24. jaanuaril 2018 – Finanzamt Trier versus Cardpoint GmbH kui Moneybox Deutschland GmbH õigusjärglane

(Kohtuasi C-42/18)

(2018/C 152/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt Trier

Kaebaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Cardpoint GmbH kui Moneybox Deutschland GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 77/388/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 alusel on käibemaksust vabastatud sellised tehnilised ja administratiivseid teenused, mida teenuseosutaja osutab sularahaautomaate käitavale pangale ja sularahaautomaadist sularaha väljamaksmisel, kui Euroopa Liidu Kohtu 26. mai 2016. aasta otsuse kohaselt kohtuasjas Bookit, C-607/14 (EU:C:2016:355) ei kohaldata viidatud sätte alusel maksuvabastust samalaadsete tehniliste ja administratiivsete teenuste suhtes, mida teenuseosutaja osutab kaardimaksete vahendusel toimuva kinopiletite müügi puhul?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Toontrack Music AB 26. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 22. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-771/16: Toontrack Music AB versus EUIPO

(Kohtuasi C-48/18 P)

(2018/C 152/07)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Pooled

Apellant: Toontrack Music AB (esindaja: *advokat* L.-E. Ström)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

Apellant esitab kolm eraldi väidet ja palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

- esimese võimalusena teha asjas lõplik otsus, rahuldades Üldkohtus esitatud nõuded;
- teise võimalusena saata kohtuasi Üldkohtule tagasi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited ja peamised argumendid

1. Apellant põhjendab oma nõudeid sellega, et edasikaevatud kohtuotsus on esimese väite kohaselt vastuolus kohaldamisele kuuluva nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta⁽¹⁾, muudetud redaktsioonis (asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrusega (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta⁽²⁾) (edaspidi „määrus nr 207/2009“), artikli 7 lõike 1 punktidega b ja c ning lõikega 2, teise väite kohaselt vastuolus määruse nr 207/2009 artikliga 76 ja kolmanda väite kohaselt selle määruse artiklitega 65 ja 75.
2. Esimese väite põhjal on vaidlustatud kohtuotsus ebaõige, kuna Üldkohus leidis ekslikult, et ELi kaubamärk nr 13 945 423 EZMIX, mille registreerimist on taotletud, on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c tähenduses kirjeldav ja see ei ole sama määruse artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 7 lõike 2 tähenduses piisavalt eristav. Kuna EZMIX kui tervik on eristav tähis, eksis Üldkohus, kui ta leidis, et käesoleval juhul esinevad kõnealuses määruses ette nähtud registreerimisest keeldumise alused. Üldkohus ei võtnud arvesse kõiki asjas tähtsust omavaid asjaolusid, mis puudutavad taotletava kaubamärgi tähendust, kasutamist ja asjaomasel avalikkusel tekkivaid seoseid. Seetõttu rikkus Üldkohus õigusnormi.
3. Teise väite kohaselt rikkus Üldkohus õigusnormi, kuna ta ei võtnud arvesse määruse nr 207/2009 artiklit 86 ja moonutas tõendeid. Üldkohus eeldas, et lihtsus on muusikasalvestamise seadmete ja tarkvara puhul väga oluline müügiargument ning tegemist on võtmeteguriga. Üldkohus kohaldas määruse nr 207/2009 artiklit 76 ebaõigesti viisil, millega on moonutatud tõendeid. Analüüsis esinevate puuduste tõttu on jõutud põhjendamata ja ebaõige järelduseni, mida ei toeta Üldkohtu arvates määravad faktilised asjaolud.
4. Kolmanda väite kohaselt on Üldkohus eiranud määruse nr 207/2009 artikleid 65 ja 75 ning seeläbi rikkunud õigusnormi, kuna ta ei andnud apellandile võimalust esitada suuline seisukoht teatava faktilise asjaolu kohta, millel vaidlustatud kohtuotsus põhineb, ja EUIPO apellatsioonikoja otsuse kohta.
5. Seda asjaolu, mis esitati esimest korda EUIPO apellatsioonikoja menetluses, ei ole EUIPO tõendanud ning selle nimetamisega üllatati apellanti. Tõendeid, mille apellant esitas selle asjaolu õigsuse vaidlustamiseks, sai seetõttu esimest korda arvestada alles Üldkohus ning seetõttu oli apellandil võimatu esitada kogu tõendusmaterjal, millega omakorda on rikutud poolte võrdsuse põhimõtet.

⁽¹⁾ ELT 2017, L 154, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2009, L 78, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hispaania) 26. jaanuaril 2018 – Carlos Escribano Vindel versus Ministerio de Justicia

(Kohtuasi C-49/18)

(2018/C 152/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Carlos Escribano Vindel

Vastustaja: Ministerio de Justicia

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õiguse diskrimineerimiskeelu üldpõhimõtet tuleb tõlgendada nii, [et] sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnorm, milleks on 2011. aasta üldeelarvet käsitleva 22. detsembri 2010. aasta seaduse 39/2010 artikkel 31.1, milles sätestati töötasu vähendamise eri protsendimäärad, mis on koormavamad kohtusüsteemi kollektiivi selle osa jaoks, mis sai kõige väiksemat tasu, kohustades seda osa tegema avalike kulude kandmiseks suuremaid ohverdusi? (diskrimineerimiskeelu põhimõte)
2. Kas liidu õiguse üldpõhimõtet tagada õiglase, stabiilse ja kohtusüsteemi kollektiivi ülesannetele vastava töötasu abil kohtusüsteemi sõltumatus tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune liikmesriigi õigusnorm nagu riigi 2011. aasta üldeelarvet käsitleva 22. detsembri 2010. aasta seaduse 39/2010 artikkel 31.1, mis ei arvesta tööülesannete laadi, tööstaazi ja ülesannete olulisust ning tähendab riiklike kulude toetuseks suuremat ohverdust ainult nende jaoks, kes teenivad kollektiivis kõige vähem? (kohtusüsteemi sõltumatuse põhimõte)

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Norderstedt (Saksamaa) 29. jaanuaril 2018 –
Christian Füllä versus Toolport GmbH**

(Kohtuasi C-52/18)

(2018/C 152/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Norderstedt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Christian Füllä

Kostja: Toolport GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 1999/44/EÜ ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 3 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et kaugmüügi teel ostetud kauba parandamise või asendamise võimaldamiseks peab tarbija pakkuma asjaomast kaupa ettevõtjale alati ainult kauba asukohas?
2. Kui vastus on eitav:

Kas direktiivi 1999/44/EÜ artikli 3 lõike 3 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et kaugmüügi teel ostetud kauba parandamise või asendamise võimaldamiseks peab tarbija pakkuma asjaomast kaupa ettevõtjale alati ainult ettevõtja tegevuskohas?

3. Kui vastus on eitav:

Millised kriteeriumid selle koha tuvastamiseks, kus tarbija peab pakkuma ettevõtjale kaugmüügi teel ostetud kauba selle kauba parandamise või asendamise võimaldamiseks, tulenevad direktiivi 1999/44/EÜ artikli 3 lõike 3 kolmandast lõigust?

4. Kui kohaks, kus tarbija peab ettevõtjale pakkuma kaugmüügi teel ostetud kaupa selle kauba ülevaatamiseks ja parandamise/asendamise võimaldamiseks, on – alati või konkreetsel juhul – ettevõtja tegevuskoht:

Kas direktiivi 1999/44/EÜ artikli 3 lõike 3 esimese lõiguga koosmõjus artikli 3 lõikega 4 on kooskõlas, et tarbija peab kauba saatmise või tagasisaatmise kulud ette ära maksma või tuleneb „tasuta parandamise“ kohustusest müüja kohustus teha kulude eest ettemakse?

5. Kui kohaks, kus tarbija peab ettevõtjale pakkuma kaugmüügi teel ostetud kaupa selle kauba ülevaatamiseks ja parandamise/asendamise võimaldamiseks, on – alati või konkreetsel juhul – ettevõtja tegevuskoht ja tarbija kohustus veokulud ette ära maksta on kooskõlas direktiivi 1999/44/EÜ artikli 3 lõike 3 esimese lõiguga koosmõjus artikli 3 lõikega 4:

Kas direktiivi 1999/44/EÜ artikli 3 lõike 3 kolmandat lõiku koosmõjus artikli 3 lõike 5 teise taandega tuleb tõlgendada nii, et lepingu tühistamise õigust ei ole tarbijal, kes on ettevõtjale puudusest üksnes teatanud, kuid ei ole teinud ettepanekut toimetada kaup ettevõtja tegevuskohta?

6. Kui kohaks, kus tarbija peab ettevõtjale pakkuma kaugmüügi teel ostetud kaupa selle kauba ülevaatamiseks ja parandamise/asendamise võimaldamiseks, on – alati või konkreetsel juhul – ettevõtja tegevuskoht, kuid tarbija kohustus veokulud ette ära maksta ei ole direktiivi 1999/44/EÜ artikli 3 lõike 3 esimese lõiguga koosmõjus artikli 3 lõikega 4 kooskõlas:

Kas direktiivi 1999/44/EÜ artikli 3 lõike 3 kolmandat lõiku koosmõjus artikli 3 lõike 5 teise taandega tuleb tõlgendada nii, et lepingu tühistamise õigust ei ole tarbijal, kes on ettevõtjale puudusest üksnes teatanud, kuid ei ole teinud ettepanekut toimetada kaup ettevõtja tegevuskohta?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiiv 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (EÜT 1999, L 171, lk 12; ELT eriväljaanne 15/04, lk 223).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Nacional (Hispaania) 29. jaanuaril 2018 – Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) versus Deutsche Bank SAE

(Kohtuasi C-55/18)

(2018/C 152/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Nacional

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Kostja: Deutsche Bank SAE

Menetluses osalesid: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA) ja Confederación Intersindical Galega (CIG)

Eelotsuse küsimused

1. Kas tuleb asuda seisukohale, et Hispaania Kuningriik on töötajate üldseaduse artiklitega 34 ja 35, nagu neid kohtupraktikas tõlgendatakse, võtnud vajalikud meetmed selleks, et tagada tööaja ja iganädalase ja –päevase puhkeaja kestuse nende piirangute tõhusus, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ ⁽¹⁾ artiklites 3, 5 ja 6 selliste täistööajaga töötajate jaoks, kes ei ole sõnaselgelt, kas eraviisiliselt või kollektiivselt, kohustunud tegema ületunde ja kes ei ole ringi liikuvad töötajad, kaubalaeva töötajad või raudteetöötajad?

2. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõiget 2 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ artikleid 3, 5, 6, 16 ja 22 koostoimes nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivi 89/391/EMÜ⁽²⁾ artikli 4 lõikega 1, artikli 11 lõikega 3 ja artikli 16 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu töötajate üldseaduse artiklid 34 ja 35, millest ei saa järeldada – nagu tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast –, et ettevõtja[d] on kohustatud sisse seadma tegeliku igapäevase tööaja arvestussüsteemi täistööajaga töötajate jaoks, kes ei ole sõnaselgelt, kas eraviisiliselt või kollektiivselt, kohustunud tegema ületunde ja kes ei ole ringi liikuvad töötajad, kaubalaeva töötajad või raudteetöötajad?
3. Kas tuleb asuda seisukohale, et liikmesriikidele antud käsku, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikes 2 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ artiklites 3, 4, 6, 16 ja 22 koostoimes nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiivi 89/391/EMÜ artikli 4 lõikega 1, artikli 11 lõikega 3 ja artikli 16 lõikega 3, piirata kõikide töötajate tööaja kestust üldiselt, on tavaliste töötajate jaoks tagatud töötajate üldseaduse artiklites 34 ja 35 sisalduvate liikmesriigi sätetega, millest ei saa järeldada – nagu tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast –, et ettevõtjad on kohustatud sisse seadma tegeliku igapäevase tööaja arvestussüsteemi täistööajaga töötajate jaoks, kes ei ole sõnaselgelt, kas eraviisiliselt või kollektiivselt, kohustunud tegema ületunde, erinevalt ringi liikuvatest töötajatest, kaubalaeva töötajatest või raudteetöötajatest?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

⁽²⁾ Nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv 89/391/EMÜ töötajate tööturvise ja tervise parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta (EÜT 1989, L 183, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 349).

Euroopa Komisjoni 29. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 17. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-263/15: Gmina Miasto Gdynia ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo versus komisjon

(Kohtuasi C-56/18 P)

(2018/C 152/11)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Herrmann, D. Recchia ja S. Noë)

Teised menetlusosalised: Gmina Miasto Gdynia, Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o., Poola Vabariik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu 17. novembri 2017. aasta otsus kohtuasjas T-263/15: Gmina Miasto Gdynia ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo vs. komisjon;

— hagi kuuenda väite kolmas osaväide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata;

— asi hagi ülejäänud viie väite hindamiseks Üldkohtule tagasi saata;

teise võimalusena,

— tühistada Üldkohtu 17. novembri 2017. aasta otsus kohtuasjas T-263/15: Gmina Miasto Gdynia ja Port Lotniczy Gdynia Kosakowo vs. komisjon osas, milles selle resolutsiooni punktis 1 tehakse otsus ka investeerimisabi kohta;

- asi hagi ülejäänud viie väite hindamiseks Üldkohtule tagasi saata;
- teha otsus esimese astme kohtu kulude ja apellatsioonimenetluse kulude kohta hiljem.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Üldkohtu otsus kohtuasjas T-263/15 tuleb tühistada, kuna selle tegemisel on rikutud õigusnorme, ja esitab sellega seoses kolm apellatsioonkaebuse väidet.

1. *Õiguslikult vääralt on liigitatud „huvitatud isikute õigus esitada oma märkused“ ja selle õiguse rikkumise õiguslikud tagajärjed, arvestades Euroopa Kohtu 8. mai 2008. aasta kohtuotsust Ferriere Nord SpA vs. komisjon (C-49/05 P, EU:C:2008:259)*

Vaidlustatud otsuses 2015/1586/EL⁽¹⁾ tehtud järeldus, et äriühingule PLGK antud tegevusabi on siseturuga kokkusobimatu, tugines kahele teineteisest sõltumatule kaalutlusele. Peamine kaalutus kokkusobimatuse järeldamisel oli investeerimisabi kokkusobimatus siseturuga (vt vaidlustatud otsuse põhjendus 244). Tõsiasi, et täitmata oli 2014. aasta suunistes nimetatud esimene kriteerium, mille kohaselt tuleb tegevusabiga kaasa aidata ühist huvi pakkuva täpselt määratletud eesmärgi saavutamisele, oli vaid teine, täiendav kaalutus, mille alusel sedastati, et kõnealune abi on siseturuga kokkusobimatu.

Üldkohus lähtub oma otsuse punktides 71–89 seevastu sellest, et äriühingule PLGK antud tegevusabi kokkusobimatus tuleneb üksnes 2014. aasta suuniste kohaldamisest, ja võtab seetõttu aluseks Euroopa Kohtu 8. mai 2008. aasta kohtuotsuse Ferriere Nord SpA vs. komisjon (C-49/05 P, EU:C:2008:25). Viidatud eeldus tuleneb vaidlustatud otsuse, eelkõige selle põhjenduste 244–245 vääralt tõlgendamise (vt järgnevalt apellatsioonkaebuse teine väide). Kui Üldkohus oleks tõlgendanud vaidlustatud otsust selles osas õigesti, oleks Üldkohus pidanud tuvastama, et hagi kuuenda väite kolmas osaväide oli tühine (*inopérant*), kuna see ei saanud kaasa tuua vaidlustatud otsuse tühistamist.

Kohtuotsuse punktides 69–89 rikkus Üldkohus komisjoni hinnangul kahel korral õigusnormi, kohaldades ELTL artikli 108 lõikest 2 huvitatud isikutele tulenevat „õigust esitada oma märkused“ vastuolus Euroopa Kohtu 8. mai 2008. aasta kohtuotsusega Ferriere Nord SpA vs. komisjon (C-49/05 P, EU:C:2008:25, punktid 78–84). Apellatsioonkaebuse esimene väide koosneb kahest osast:

- i) „Huvitatud isikute õigus esitada oma märkused“ liigitati olukorras, milles tehti kohtuotsus, vääralt oluliste vorminõuete hulka, mille eiramine toob automaatselt kaasa selle, et komisjoni otsus tuleb tunnistada õigusvastaseks, ilma et tuleks tõendada, et kõnealune rikkumine on avaldanud mõju ühe poole olukorrale ja otsuse resolutsioonile (punktid 70, 81 ja 83).
- ii) Isegi kui Üldkohtuga nõustudes tuleks eeldada, et äriühingule PLGK antud tegevusabi kokkusobimatus siseturuga tuleneb 2014. aasta suuniste kohaldamisest – millega aga tegemist ei ole –, tõlgendas ja kohaldas Üldkohus Euroopa Kohtu 8. mai 2008. aasta kohtuotsust Ferriere Nord SpA vs. komisjon (C-49/05 P, EU:C:2008:25) selles osas siiski vääralt. Nimelt on tegevusabi hindamisel kohaldatud suuniste sätteid põhiosas identsed nende sätetega, mida kohaldati tühistatud otsuses 2005. aasta suuniste alusel, mistõttu huvitatud isikute märkused 2014. aasta suuniste kohta ei saanud selles osas avaldada mõju otsuse resolutsioonile.

2. *Vaidlustatud otsuse ja komisjoni tühistatud otsuse väär tõlgendamine*

Kohtuotsuse punktis 89 sisalduv Üldkohtu järeldus vaidlustatud otsuse õigusvastasuse kohta põhineb sellel, et kohtuotsuse punktides 84–87 on vaidlustatud otsuse põhjenduses 244 osutatud kaalutlust, millele tuginedes tunnistati tegevusabi siseturuga kokkusobimatuks, tõlgendatud vääralt nii, et see tuleneb 2014. aasta suunistest ning tühistatud otsusest 2014/883/EL⁽²⁾. Vaidlustatud otsuse põhjenduse 244 väär tõlgendamine on sama otsuse põhjenduse 245 väära tõlgendamise tagajärg.

Vaidlustatud otsuse põhjenduses 244 tugines komisjon tühistatud otsuse 2014/883/EL põhjendusele 227 ning kordas seal tehtud järeldust, et „tegevusabi andmine investeerimisprojekti käitamise tagamiseks, mille jooksul saadakse kasu siseturuga kokkusobimatust investeerimisabist, on oma olemuselt siseturuga kokkusobimatu“. Põhjenduse 244 järgmises lauses põhjendas komisjon kõnealust järeldust järgmiselt: „Siseturuga kokkusobimatu investeerimisabita ei oleks Gdynia lennujaama olemas, sest seda rahastatakse täies ulatuses sellest abist, ja tegevusabi ei saa anda lennujaama taristule, mida ei ole olemas.“

Põhjenduses 245 märkis komisjon seejärel järgmist: „See 2005. aasta lennundussuuniste alusel tehtud järeldus kehtib samavõrra ka 2014. aasta lennundussuuniste kohaselt ja sellest piisab järeldamiseks, et lennujaama käitajale antud tegevusabi on siseturuga kokkusobimatu“.

Vaidlustatud otsuse põhjenduses 245 kasutatud sõnastus „kehtib [...] 2014. aasta lennundussuuniste kohaselt“ ei tähenda, et asjaomane järeldus tuleneks kõnealustest suunistest. Mõeldud on seda, 2014. aasta suunistes sätestatud nõuete kohaldamine ei saa kõnealust järeldust mingil moel muuta. Vaidlustatud otsuse põhjenduses 245 on märgitud, et tegevusabi kokkusobimatus siseturuga, mis tuleneb investeerimisabi kokkusobimatuses, on tuvastatud 2014. aasta suunistest sõltumatult (põhineb teistel argumentidel). „Ebatäpsus“, millele viitab Üldkohus kohtuotsuse punktis 85 seoses tühistatud otsusega, ei saa seada kahtluse alla kõnealuse vaidlustatud otsuses tehtud järelduse õiguspärasust.

3. Kohtuotsuse resolutsioon punkti 1 väidetav ebaproportsionaalsus

Juhuks kui Euroopa Kohus peaks eespool esitatud apellatsioonkaebuse väited tagasi lükkama, väidab komisjon teise võimalusena, et kohtuotsuse resolutsiooni punkt 1, millega tühistati vaidlustatud otsuse artiklid 2–5 tervikuna, on ebaproportsionaalne. Kuna kohtuotsuse resolutsioon hõlmab otsustust investeerimisabi kohta, läheb see kaugemale kohtuotsuse punktides 71–89 tehtud järeldusest, mis puudutas vaidlustatud otsuse õigusvastasust tegevusabi osas. Üldkohus tuvastas vääralt, et vaidlustatud otsus on selle otsuse artikli 2 sõnastuse põhjal jagamatu. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on õigusakti jagatavuse kriteeriumiks pigem küsimus, kas õigusakti olemus õigusakti osalise tühistamise tagajärjel muutub. Vaidlustatud otsuse olemust ei muudaks otsuse tühistamine tegevusabi osas, kuna otsus puudutaks jätkuvalt äriühingule PLGK antud investeerimisabi.

⁽¹⁾ Komisjoni 26. veebruari 2015. aasta otsus (EL) 2015/1586 meetme SA.35388 (13/C) (ex 13/NN ja ex 12/N) (Poola) kohta, millega muudetakse Gdynia-Kosakowo lennujaama (teatavaks tehtud numbri C(2015) 1281 all) (ELT 2015, L 250, lk 165).

⁽²⁾ Komisjoni 11. veebruari 2014. aasta otsus 2014/883/EL meetme SA.35388 (13/C) (ex 13/NN ja ex 12/N) (Poola) kohta, millega muudetakse Gdynia-Kosakowo lennujaama (teatavaks tehtud numbri C(2014) 759 all) (ELT 2014, L 357, lk 51).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 30. jaanuaril 2018 – AX versus BW

(Kohtuasi C-57/18)

(2018/C 152/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: AX

Vastustaja kassatsioonimenetluses: BW

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiivi 98/59/EÜ kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾ (edaspidi „direktiiv 98/59/EÜ“) artikli 1 lõike 1 esimese lõigu punkti a tuleb tõlgendada nii, et ettevõttes tavaliselt töötavate töötajate arvu kindlaksmääramisel tuleb lähtuda koondamise ajal tavapärase äritegevuse käigus töötavate töötajate arvust?
2. Kas direktiivi 98/59/EÜ artikli 1 lõike 1 esimese lõigu punkti a tuleb tõlgendada nii, et kasutajaettevõtja ettevõttes tavaliselt töötavate töötajate arvu kindlaksmääramisel võib arvesse võtta seal töötavaid renditöötajad?

Kui vastus teisele küsimusele on jaatav:

3. Millised tingimused kehtivad kasutajaettevõtja ettevõttes tavaliselt töötavate töötajate arvu kindlaksmääramisel renditöötajate arvessevõtmise kohta?

⁽¹⁾ EÜT L 225, lk 16; ELT eriväljaanne 05/03, lk 327.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel București (Rumeenia) 2. veebruaril 2018 – SC
Petrotel-Lukoil SA versus Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de
Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală
de Soluționare a Contestațiilor**

(Kohtuasi C-68/18)

(2018/C 152/13)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SC Petrotel-Lukoil SA

Vastustajad: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, ⁽¹⁾ artikli 21 lõikega 3 on vastuolus 22. detsembri 2003. aasta seadusega nr 571 kehtestatud maksuseadustiku (Codul fiscal – Legea nr 571/2003) kuni 31. märtsini 2010 kehtinud artikkel 175 ja seadusega nr 571 kehtestatud maksuseadustiku alates 1. aprillist 2010 kehtinud artikkel 206¹⁶ ning nende alusel kehtestatud õigusnormid?
2. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 2 lõikega 3 on vastuolus seadusega nr 571 kehtestatud maksuseadustiku (Codul fiscal – Legea nr 571/2003) kuni 31. märtsini 2010 kehtinud artikkel 175 ja seadusega nr 571 kehtestatud maksuseadustiku alates 1. aprillist 2010 kehtinud artikkel 206¹⁶ ning nende alusel kehtestatud õigusnormid?

3. Kas proportsionaalsuse põhimõttega on vastuolus see, et riik eirab asjaolu, et äriühing on saanud maksurevisjoni toimumise järel otsuse, mis võimaldab „pooltöödeldud kütteõli“ kui toote samastada „kütteõli [păcură]“ kui tootega, ja otsustades maksukohustuslasest äriühingu vaide üle säilitatakse aktsiisimaks, mis esialgu „gaasiõli“ kui toote puhul arvutati?

(¹) ELT 2003, L 283, lk 51, ELT eriväljaanne 09/01, lk 405.

1. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Sloveenia Vabariik

(Kohtuasi C-69/18)

(2018/C 152/14)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Støvlbæk, G. von Rintelen, M. Žebre)

Kostja: Sloveenia Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Sloveenia Vabariik ei ole hiljemalt 17. juuniks 2016 vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/56/EL, millega muudetakse direktiivi 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruannete kohustuslikku auditit, täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivi artiklist 2 tulenevaid kohustusi;
- määrata Sloveenia Vabariigile ELTL artikli 260 lõike 3 alusel sunniraha 7 986,60 eurot iga päeva kohta alates käesolevas kohtuasjas tehtava kohtuotsuse kuulutamisest;
- mõista kohtukulud välja Sloveenia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/56/EL, millega muudetakse direktiivi 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruannete kohustuslikku auditit, artikli 2 kohaselt pidi Sloveenia Vabariik jõustama direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 17. juuniks 2016. Kuna Sloveenia Vabariik ei ole tähtajaks kõigist direktiivi ülevõtmise meetmetest teatanud, otsustas komisjon pöörduda Euroopa Kohtusse.

Komisjon teeb Euroopa Kohtule ettepaneku määrata Sloveenia Vabariigile sunniraha 7 986,60 eurot iga päeva kohta. Sunniraha suuruse arvutamisel võttis komisjon arvesse liidu õiguse rikkumise raskust ja kestust ning hoiatavat mõju vastavalt selle liikmesriigi – Sloveenia Vabariik – maksevõimele.

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 17. juunil 2016.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Judecătoria Oradea (Rumeenia) 8. veebruaril 2018 – CV versus DU**(Kohtuasi C-85/18)**

(2018/C 152/15)

*Kohtumenetluse keel: rumeeania***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Judecătoria Oradea

Põhikohtuasja pooled*Hageja:* CV*Kostja:* DU**Eelotsuse küsimused**

1. Kas lapse alalise elukoha mõistet määruse nr 2201/2003 ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et koht, kus lapsel on tekkinud teatud tugevusega sotsiaalsed ja perekondlikud sidemed, on lapse alaline elukoht sõltumata sellest, et teises liikmesriigis on tehtud kohtuotsus pärast seda, kui laps oli koos oma isaga asunud elama liikmesriiki, kus alaealisel need sotsiaalsed ja perekondlikud sidemed tekkisid? Või tuleb sellisel juhul kohaldada määruse nr 2201/2003 artikli 13 sätteid lapse kohalviibimisel põhineva kohtualluvuse kohta?
2. Kas alalise elukoha kindlaks tegemise seisukohast on asjassepuutuv see, et alaealine on selle liikmesriigi kodanik, kuhu ta on koos oma isaga elama asunud, kui tema vanematel on ainult Rumeenia kodakondsus?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT 2003, L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/006, lk 243).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal in Northern Ireland (Ühendkuningriik)
9. veebruaril 2018 – Ermira Bajratari versus Secretary of State for the Home Department****(Kohtuasi C-93/18)**

(2018/C 152/16)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Court of Appeal in Northern Ireland

Põhikohtuasja pooled*Kaebuse esitaja:* Ermira Bajratari*Vastustaja:* Secretary of State for the Home Department**Eelotsuse küsimused**

1. Kas siseriiklike õigusnormide kohaselt seadusvastasest töötamisest saadava sissetulekuga saab tervikuna või osaliselt tõendada piisavate vahendite olemasolu kodakondsusdirektiivi ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses?

2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, saab artikli 7 lõike 1 punkt b olla täidetud, kui töötamist peetakse ebakindlaks üksnes seetõttu, et see on seadusevastane?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 12. veebruaril 2018 – Nalini Chenchooliah versus Minister for Justice and Equality

(Kohtuasi C-94/18)

(2018/C 152/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Iirimaa)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Nalini Chenchooliah

Vastustaja: Minister for Justice and Equality

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhul, kui direktiivi 2004/38/EÜ ⁽¹⁾ artikli 6 alusel vaba liikumise õigusi kasutanud Euroopa Liidu kodaniku abikaasale on keeldutud andmast artikli 7 kohaselt riigis elamise õigust põhjendusel, et asjaomane liidu kodanik ei kasutanud või enam ei kasutanud asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis Euroopa Liidu lepingust tulenevaid õigusi, ning kui on tehtud ettepanek nimetatud abikaasa väljasaatmiseks sellest liikmesriigist, peab see väljasaatmine vastama direktiivi sätetele või kuulub see liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaldamisalasse?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse, et väljasaatmine peab vastama direktiivi sätetele, peab see vastama direktiivi VI peatüki, eeskätt artikli 27 ja 28 nõuetele või tohib liikmesriik sellistel asjaoludel tugineda teistele direktiivi sätetele, sealhulgas artiklitele 14 ja 15?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad) 12. veebruaril 2018 – T Boer & Zonen BV versus Staatssecretaris van Economische Zaken

(Kohtuasi C-98/18)

(2018/C 152/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: T Boer & Zonen BV

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Staatssecretaris van Economische Zaken

Eelotsuse küsimus

Kas määruse nr 853/2004⁽¹⁾ III lisa I jao VII peatüki punktides 1 ja 3 sätestatud nõudeid tuleb tõlgendada nii, et liha jahutamine peab toimuma tapamajas endas, millest tulenevalt võib liha laadimine jahutusfurgooni alata alles siis, kui liha on temperatuuril, mis ei ole kõrgem kui 7 °C, või võib liha jahutamine toimuda ka jahutusfurgoonis seni, kuni jahutusfurgoon ei ole tapamaja territooriumilt lahkunud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 852/2004 toiduainete hügieeni kohta (ELT 2004, L 139, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 319).

**Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞi 13. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (teine koda) 30. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-687/16: Koton Mağazacılık
Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ versus EUIPO**

(Kohtuasi C-104/18 P)

(2018/C 152/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (esindajad: advokaadid J. Güell Serra ja E. Stoyanov Edisonov)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Joaquín Nadal Esteban

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tühistada vaidlusalune otsus;
- tunnistada vaidlusalune ELi kaubamärk nr 9 917 436 kehtetuks;
- mõista kohtukulud välja Joaquín Nadal Estebanilt ja EUIPO-lt.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuses seoses määruse nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 52 lõike 1 punkti b kohaldamise tingimustega, et Euroopa Kohtu 11. juuni 2009. aasta kohtuotsusest *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361 nähtuvalt on selge, et pahauskus eeldab segiajamise tõenäosust ning sellest tulenevalt peavad asjaomased kaubad ja teenused olema identsed või sarnased.

Apellant väitel ei nähtu kohtuotsusest *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, et registreerimistaotleja pahauskus eeldab poolte kaubamärkide/tähiste segiajamise tõenäosust, vaid et sellise segiajamise tõenäosuse olemasolu on üksnes näide tegurite kohta, mida saab arvesse võtta ja tegemist ei ole määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti b kohaldamise tingimusega *sine qua non*.

Seetõttu väidab apellant, et Üldkohus tõlgendas kohtuotsust Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ebaõigesti ja kohaldas ebaõigesti määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti b, kui ta leidis, et selle määruse artikli 52 lõike 1 punkt b eeldab või seab nõude, et peab esinema tõenäosus, et asjaomane avalikkus ajab vastavad kaubad ja teenused segi ning seega on need kaubad ja teenused sarnased või identsed. Seetõttu rikkus ta õigusnormi.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, 24.3.2009, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Ühendkuningriik) 14. veebruaril 2018 – Sandoz Ltd, Hexal AG versus G.D. Seale LLC, Janssen
Sciences Ireland**

(Kohtuasi C-114/18)

(2018/C 152/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Sandoz Ltd, Hexal AG

Vastustajad: G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland

Eelotsuse küsimus

Kui [määruse nr 469/2009 ⁽¹⁾] alusel välja antud täiendava kaitse tunnistuse ese, ainus toimeaine liigitub niisugusesse ühendite kategooriasse, mille kohta on esitatud nn Markushi tüüpi patendinõudlus ja millesse liigituvates kõikides ühendites avaldub vastava patendi põhiline tehniline leiutustase, siis kas [selle] määruse artikli 3 punkti a kohaldamisel piisab sellest, kui ühend on oma struktuuri poolest kohe äratuntav kui sellesse kategooriasse kuuluv (ja sel põhjusel siseriikliku patendiõiguse kohaselt patendiga kaitstud) või peavad toimeaine moodustamiseks vajalikud spetsiifilised substituuendid olema nende hulgas, mida asjatundja saaks tuletada üldiselt levinud teadmiste põhjal, kui ta loeb patendinõudlust?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 469/2009 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta (ELT 2009, L 152, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de
Guingamp (Prantsusmaa) 12. veebruaril 2018 – Procureur de la République versus Tugdual Carlier jt**

(Kohtuasi C-115/18)

(2018/C 152/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc – Chambre détachée de Guingamp

Põhikohtuasja pooled

Süüdistaja: Procureur de la République

Süüdistatavad: Tugdual Carlier, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschhof, Brigitte Plunian, Rozenn Marechal

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa määrus nr 1107/2009 ⁽¹⁾ on kooskõlas ettevaatuspõhimõttega, kui selles ei määratleta täpselt, mis on toimeaine, jättes nii taotlejale võimaluse valida, mida ta oma tootes toimeaineks nimetab, ning võimaldades tal taotluse toimiku tervikuna koostada ühe aine kohta, ehkki valmis toode sisaldab mitut ainet?
2. Kas ettevaatuspõhimõtte järgimine ja müügiloo erapooletus on tagatud juhul, kui toimiku menetlemiseks vajalikud testid, analüüsid ja hindamised teostavad üksnes taotlejad, kes võivad andmeid esitada erapoolikult, ilma et teostataks ühtegi sõltumatut kontrollanalüüsi?
3. Kas ettevaatuspõhimõtte järgimine ja müügiloo erapooletus on tagatud, ilma et avaldataks loataotluste aruandeid, viidates tootmissaladuse kaitsmisele?
4. Kas Euroopa määrus nr 1107/2009 on kooskõlas ettevaatuspõhimõttega, kui selles ei võeta arvesse toimeainete paljusust ja nende üheaegset kasutamist, eelkõige seetõttu, et määru ei ole Euroopa tasemel ette nähtud ühtki konkreetset analüüsi mitme toimeaine kohta samas tootes?
5. Kas Euroopa määrus nr 1107/2009 on kooskõlas ettevaatuspõhimõttega, kui selle III ja IV peatükk vabastavad kohustusest analüüsida toksilisust (genotoksilisust, kantserogeensuse analüüs, endokriinseid häireid põhjustavate omaduste analüüs jms) pestitsiidide valmistootel, mis lastakse müügile ja millega puutuvad kokku elanikkond ja keskkond, muutes kohustuslikuks üksnes kokkuvõtlikud katsed, mida teostab ikka taotleja?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 309, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Hispaania) 16. veebruaril 2018 – Marc Gómez del Moral Guasch versus Bankia S.A.

(Kohtuasi C-125/18)

(2018/C 152/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Marc Gómez del Moral Guasch

Kostja: Bankia S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas selle hoiupankade hüpoteeklaenu baasindeksi (IRPH ⁽¹⁾ Cajas) puhul: tuleb kohtul tagada kaitse, nii et ta kontrollib, et see indeks oleks tarbijale arusaadav, ilma et seda takistaks see, mis on õigus- või haldusnormides reguleeritud, kuna see ei ole direktiivi 93/13 ⁽²⁾ artikli 1 lõikes 2 ette nähtud juhtum, sest tegu ei ole kohustusliku sättega, vaid sättega, millega teenuse osutaja lisab valikuliselt lepingusse niisuguse muutuva laenuintressi?
2. 2.1 Kas vastavalt direktiivi 93/13 artikli 4 lõikele 2, mis ei ole Hispaania õiguskorda üle võetud, on direktiiviga 93/13 ja selle artikliga 8 vastuolus see, et Hispaania kohus tugineb direktiivi artikli 4 lõikele 2 ja kohaldab seda, kuigi seda sätet ei ole Hispaania õiguskorda üle võetud seadusandja tahtel, kes soovis täielikku kaitset kõikide lepingutingimuste suhtes, mille võib müüja või teenuse osutaja tarbijalepingusse lisada, kaasa arvatud tingimuste suhtes, mis puudutavad lepingu põhieset, ka siis, kui need on kirjutatud selgelt ja arusaadavalt?

2.2 Igal juhul, kas selleks, et oluline lepingutingimus, konkreetselt hüpoteeklaenu baasindeks (IRPH), oleks arusaadav, on vaja edastada teavet või reklaami järgmiste asjaolude või andmete kohta või nendest mõne kohta?

(i) Selgitada, kuidas on seatud baasintressimäär, s.t teavitada, et see indeks sisaldab komisjonitasusid ja muid nominaalintressile lisanduvaid kulusid, et tegu on aritmeetilise, mitte kaalutud keskmisega, mida teenuse osutaja pidi teadma ja edastama, et ta pidi kohaldama negatiivset marginaali ja et antud andmed ei ole avalikud, vastupidi teisele tavapärasele intressimäärale, Euriborile.

(ii) Selgitada, kuidas see indeks on minevikus kujunenud ja võib muutuda tulevikus, tehes teatavaks ja avalikustades graafikud, millel on selgelt ja tarbijale arusaadavalt selgitatud selle spetsiifilise intressimäära muutumist seoses hüpoteegi tagatisel antavate laenu tavapärase intressimäära Euriboriga.

2.3 Ja kui Euroopa Kohus järeltab, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kontrollida, kas lepingutingimused on ebaõiglased, ja kohaldada sellest siseriikliku õiguse kohaselt tulenevaid kõiki õiguslikke tagajärgi, küsitakse Euroopa Kohtult, kas kõigest sellest teavitamata jätmine ei tähenda direktiivi 93/13 artikli 4 lõike 2 kohaselt, et lepingutingimus on arusaamatu, kuna see ei ole keskmise tarbija jaoks selge, või et selle teabe andmata jätmisega kaasneb ebaaus kohtlemine müüja või teenuse osutaja poolt, ja et seega, kui tarbija oleks asjakohaselt informeeritud, ei oleks ta nõustunud oma laenu hüpoteeklaenu baasindeksiga siduma.

3. Kui hoiupankade hüpoteeklaenu baasindeks (IRPH) tunnistatakse tühiseks, siis milline kahest järgmisest tagajärjest oleks kokkuleppe puudumise korral või kui kokkulepe osutub tarbija jaoks kahjulikumaks, direktiivi 93/13 artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 kooskõlas?

3.1 Lepingu kohandamine, kohaldades selle indeksi asemel tavapärasest indeksit, s.t Euribori, kuna tegu on sisuliselt lepinguga, mis on seotud tootlusintressiga [krediidi]asutuse kasuks, [kes on] müüja või teenuse osutaja [staatuses].

3.2 Jätta intress kohaldamata, nii et laenuvõtja või võlgnik on kohustatud määratud tähtaegadel tagasi maksma ainult laenu põhisumma.

⁽¹⁾ *Índice de Referencia de Préstamos Hipotecarios.*

⁽²⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 16. veebruaril 2018 – A-PACK CZ, s.r.o. versus Odvolací finanční ředitelství

(Kohtuasi C-127/18)

(2018/C 152/23)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kassaator (kaebaja esimeses kohtuastmes): A-PACK CZ, s.r.o.

Vastaspool (vastustaja esimeses kohtuastmes): Odvolací finanční ředitelství

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 90 lõiget 2 saab neutraalse maksustamise põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet arvestades tõlgendada nii, et see võimaldab liikmesriikidel kehtestada erandtingimusi, millega teatavatel juhtudel välistatakse maksustatava väärtuse vähendamine juhul, kui hind jääb täielikult või osaliselt tasumata?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav: kas siseriiklik õigusnorm on vastuolus nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 90 eesmärgiga, kui see ei võimalda käibemaksukohustuslastel maksusummat korrigeerida, kui maks muutus sissenõutavaks maksustatavalt kaubatarnelt või teenuse osutamiselt teisele maksukohustuslasele, kes tasus selle eest kõigest osaliselt või jättis üldse tasumata ja hiljem lakkas olemast käibemaksukohustuslane?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-164/18)

(2018/C 152/24)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano ja G. von Rintelen)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik ei ole hiljemalt 18. aprilliks 2016 võtnud vastu kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme, et täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/23/EL ⁽¹⁾ või ei ole igal juhul neist normidest komisjoni teavitanud, siis on Hispaania Kuningriik jätnud täitmata talle selle direktiivi artikli 51 lõikest 1 tulenevad kohustused;
- määrata Hispaania Kuningriigile ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmakse 61 964,32 eurot päevas, alates selle kohtuotsuse kuulutamise päevast, millega tuvastatakse, et on jäetud täitmata kohustus võtta vastu direktiivi 2014/23/EL täitmiseks vajalikud normid või siis igal juhul kohustus komisjoni neist normidest teavitada;
- mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Tähtaeg Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/23/EL riigisisesele õigusesse ülevõtmiseks möödus 18. aprillil 2016.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/23/EL, kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT 2014, L 94, lk 1).

28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-165/18)

(2018/C 152/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano ja G. von Rintelen)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik ei ole hiljemalt 18. aprilliks 2016 võtnud vastu kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme, et täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/25/EL ⁽¹⁾ või ei ole igal juhul neist normidest komisjoni teavitanud, siis on Hispaania Kuningriik jätnud täitmata talle selle direktiivi artikli 106 lõikest 1 tulenevad kohustused;
- määrata Hispaania Kuningriigile ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmaks 123 928,64 eurot päevas, alates selle kohtuotsuse kuulutamise päevast, millega tuvastatakse, et on jäetud täitmata kohustus võtta vastu direktiivi 2014/25/EL täitmiseks vajalikud normid või siis igal juhul kohustus komisjoni neist normidest teavitada;
- mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Tähtaeg Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/25/EL riigisisesele õigussesse ülevõtmiseks möödus 18. aprillil 2016.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/25/EL, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ (ELT 2014, L 94, lk 243).

Poola Vabariigi 5. märtsil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 14. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-849/16: Poola Vabariik versus PGNiG Supply & Trading versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-181/18 P)

(2018/C 152/26)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Teised menetlusosalised: PGNiG Supply & Trading GmbH, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Kohtu (esimene koda) 14. detsembri 2017. aasta otsus PGNiG Supply & Trading vs. Euroopa Komisjon, T-849/16 tervikuna;
- suunata asja tagasi Üldkohtusse otsustamiseks;
- otsustada, et kumbki pool kannab oma kohtukulud ise.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus jättis vaidlustatud kohtumäärusega rahuldamata PGNiG Supply & Trading tühistamishagi komisjoni 28. oktoobri 2016. aasta selle otsuse C(2016) 6950 (final) peale, millega vaadatakse läbi erand, mis on direktiivi 2003/55/EÜ alusel tehtud Läänemere maagaasi torujuhtme projektile Ostseepipeline-Anbindungsleitung (OPAL) kolmandate isikute poolt võrgu kasutamise nõuetest, ja mis käsitleb tariifikorraldust, põhjendusel, et hagejal puudus õigus hagi esitada.

Poola Vabariik märgib, et Üldkohus tegi samas vaidlustatud kohtumääruse punktides 6, 10, 11 ja 43 järeldusi vaidlusaluse komisjoni otsuse kehtivuse kohta. Seoses sellega toob Poola Vabariik vaidlustatud kohtumääruse peale esitatud apellatsioonkaebuses esile järgmised väited:

Esiteks väidab, ta, et Üldkohus rikkus Üldkohtu kodukorra artikli 130 lõikeid 1 ja 7, EL põhiõiguste harta artikliga 47 Poola Vabariigile tagatud õigust tõhusale kohtulikule kaitsele ja õiglasele kohtumenetlusele ning kohtumenetluse võistlevuse põhimõtet, kuna Üldkohus tegi vaidlustatud kohtumääruses kohtuasja kohta faktilisi ja õiguslikke järeldusi, mis puudutavad vaidlusaluse komisjoni otsuse kehtivust, enne kui tehti otsus kohtuasjas Poola Vabariik vs. komisjon, T-883/16.

Teiseks toob ta esile, et Üldkohtu õiguslik hinnang vaidlustatud kohtumääruses on väär osas, milles nõustuti sellega, et vaidlusalune otsus näeb ette, et kolmandatele isikutele antakse läbipaistval ja mittediskrimineerival enampakkumisel võimalus kasutada 50 % Greifswaldi ja Brandovi vahelise maagaasi torujuhtme ülekandevõimsustest, nii et teistel isikutel tekib võimalus võimsusi omandada, ja nõustuti sellega, et vaidlusaluse komisjoni otsusega ei tehta täiendavat erandit, vaid hoopis osaliselt tühistatakse olemasolev erand. Poola Vabariik väidab, et Üldkohus eksis vaidlusaluse komisjoni otsuse õigusliku olemuse ja mõju hindamisel, kuna see otsus üksnes näiliselt lahendab küsimuse läbipaistavalt ja mittediskrimineerivalt. Tegelikult loob vaidlusalune komisjoni otsus süsteemi, mis annab Gazpromi kontserni kuuluvatele ettevõtjatele ainuõigused kasutada selle otsusega hõlmatud OPAL maagaasi torujuhtme ülekandevõimsusi vähemalt 90 % ulatuses (50 % nendest võimsustest on täielikult vabastatud kolmandate isikute poolt võrgu kasutamise nõuetest, 40 % nendest võimsustest on dünaamiliselt eraldatav võimsus (DZK, *dynamisch zuordenbare Kapazität*), mida saab reserveerida üksnes Gazprom).

Kolmanda väite kohaselt on Üldkohus rikkunud vaidlustatud kohtumääruse nõuetekohase põhjendamise kohustust. Üldkohus jättis selgitamata, millistest eeldustest lähtudes tegi ta järeldused vaidlusaluse komisjoni otsuse kohta. Seetõttu ei ole võimalik aru saada põhjustest, miks Üldkohtu arvates annab vaidlusalune komisjoni otsus võimaluse kasutada OPAL maagaasi torujuhtme ülekandevõimsusi ettevõtjatele, kes ei ole seotud Gazpromi kontserniga, ja soodustab konkurentsi maagaasiturul.

12. märtsil 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Sloveenia Vabariik

(Kohtuasi C-188/18)

(2018/C 152/27)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Ondrůšek, G. von Rintelen, M. Žebre)

Kostja: Sloveenia Vabariik

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada, et kuna Sloveenia Vabariik ei võtnud 18. aprilliks 2016 vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme, et täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT 2014, L 94, lk 1), või igal juhul ei olnud komisjonile neist normidest teatanud, siis on nimetatud liikmesriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artiklist 51;
- mõista Sloveenia Vabariigilt välja ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmakse 8 992,32 eurot päevas, mida tuleb hakata maksma alates päevast, kui siinses kohtuasjas tehakse kohtuotsus;
- mõista kohtukulud välja Sloveenia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta artikli 51 alusel oleks Sloveenia Vabariik pidanud vastu võtma nimetatud direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ning neist teatama 18. aprilliks 2016. Kuna Sloveenia Vabariik ei ole nimetatud tähtajaks komisjonile teatanud kõigi nimetatud direktiivi sätete ülevõtmisest, otsustas komisjon Euroopa Kohtusse pöörduda.

Oma hagi palub komisjon Euroopa Kohtul mõista Sloveenia Vabariigilt välja karistusmaks 8 992,32 eurot päevas. Nimetatud summa arvutamiseks võttis komisjon arvesse liidu õiguse rikkumise raskusastet ja kestust ning hoiatavat mõju asjaomase liikmesriigi ehk Sloveenia Vabariigi maksevõime seisukohalt.

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 18. aprillil 2016.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 13. märtsi 2018. aasta otsus – Alouminion tis Ellados versus komisjon

(Kohtuasi T-542/11 RENV) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Elektrienergia — Otsus, millega abi tunnistatakse ebaseaduslikuks ja siseturuga kokkusobimatuks ning kohustatakse see tagasi nõudma — Kauaaegse tarnijaga sõlmitud lepingus ette nähtud elektri soodustariif — Lepingu ülesütlemine kauaaegse tarnija poolt — Hagi tagamise korras lepingu ülesütlemise toime kohtulik peatamine — Komisjoni otsuse tühistamine Üldkohtu poolt — Üldkohtu otsuse tühistamine Euroopa Kohtu poolt — Kohtuasja saatmine tagasi Üldkohtusse — Hagi ulatus pärast tagasisaatmist — Esialgse õiguskaitse liigitamine riigiabiks — Komisjoni pädevus — Tõhus kohtulik kaitse — Soodustariifi liigitamine uueks abiks — Eelis — Õiguspärane ootus — Abisaaja kaitseõigused — Tagasinõudmise kohustus — Põhjendamiskohustus)

(2018/C 152/28)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Alouminion tis Ellados VEAΕ, varem Alouminion AE (Ateena, Kreeka) (esindajad: advokaadid G. Dellis, N. Korogiannakis, E. Chrysafis, D. Diakopoulos ja N. Keramidas)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bouchagiar ja É. Gippini Fournier)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Ateena, Kreeka) (esindajad: advokaadid E. Bourtzalas, C. Synodinos, A. Oikonomou ja H. Tagaras)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 13. juuli 2011. aasta otsus 2012/339/EL riigiabi nr SA.26117 – C 2/10 (ex NN 62/2009) kohta, mida Kreeka andis ettevõtjale Aluminium of Greece SA (ELT 2012, L 166, lk 83).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Alouminion tis Ellados VEAΕ kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 370, 17.12.2011.

Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – Poola versus komisjon(Kohtuasi T-507/15) ⁽¹⁾

(EAGF — Rahastamisest väljajäetavad kulud — Määrus (EÜ) nr 2200/96, direktiiv 2002/55/EÜ, määrused (EÜ) nr 1432/2003, (EÜ) nr 1433/2003, (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 885/2006, (EÜ) nr 1182/2007, (EÜ) nr 1234/2007, (EÜ) nr 1580/2007 ja (EÜ) nr 1306/2013 — Poola tehtud kulutused — Oht EAGFi jaoks — Kohapealsed kontrollid — Tootjaorganisatsiooni tunnustamise tingimused — Erinevused keeleversioonide vahel — Finantskorrektsioon)

(2018/C 152/29)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindajad: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka ja B. Paziewska)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou ja A. Stobiecka-Kuik)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 22. juuni 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1119, mille kohaselt Euroopa Liidu poolne rahastamine ei kata teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2015, L 182, lk 39).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 354, 26.10.2015.

Üldkohtu 14. märtsi 2018. aasta otsus – Kim jt versus nõukogu ja komisjon(Liidetud kohtuasjad T-533/15 ja T-264/16) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Põhja-Korea vastu suunatud piiravad meetmed, mille eesmärk on tõkestada tuumarelvade levikut — Nende isikute ja üksuste loetelu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid külmutatakse — Hagejate nime lisamine — Loetellu kandmise põhjendatuse tõendamine — Põhjendamiskohustus)

(2018/C 152/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad kohtuasjas T-533/15: Il-Su Kim (Pyongyang, Põhja-Korea) ja 5 teist hagejat, kelle nimed on esitatud kohtuotsuse lisas (esindajad: solicitor M. Lester, solicitor S. Midwinter, QC, solicitor T. Brentnall ja solicitor A. Stevenson)

Hageja kohtuasjas T-264/16: Korea National Insurance Corporation (Pyongyang) (esindajad: M. Lester, S. Midwinter, T. Brentnall ja A. Stevenson)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. de Elera-San Miguel Hurtado ja A. Vitro, hiljem A. Vitro ja F. Naert), Euroopa Komisjon (esindajad: kohtuasjas T-533/15 L. Havas, S. Bartelt ja D. Gauci ning kohtuasjas T-264/16 L. Havas ja S. Bartelt, hiljem kohtuasjas T-533/15 L. Havas ja D. Gauci ning kohtuasjas T-264/16 L. Havas)

Kostjate toetuseks menetlusse astuja kohtuasjas T-533/15: Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (esindajad: V. Kaye, seejärel S. Brandon, hiljem S. Brandon ja C. Crane ning lõpuks S. Brandon)

Ese

Kohtuasjas T-533/15 ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 2. juuli 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/1066, millega muudetakse otsust 2013/183/ÜVJP, mis käsitleb Korea Rahvademokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2015, L 174, lk 25), komisjoni 2. juuli 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/1062, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 329/2007, mis käsitleb Korea Rahvademokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2015, L 174, lk 16), nõukogu 31. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/475, millega muudetakse otsust 2013/183/ÜVJP, mis käsitleb Korea Rahvademokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 85 lk 34), komisjoni 27. aprilli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/659, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 329/2007, mis käsitleb Korea Rahvademokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 114, lk 9), nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/849, mis käsitleb Korea Rahvademokraatliku Vabariigi vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2013/183/ÜVJP (ELT 2016, L 141, lk 79), ja kõik sellega seotud nõukogu rakendusmäärused hagejaid puudutavas osas, ning kohtuasjas T-264/16 ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada otsus 2016/475, rakendusmäärus 2016/659, otsus 2016/849 ja kõik sellega seotud nõukogu rakendusmäärused hagejat puudutavas osas.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtuasjas T-533/15 kohtukulud välja Kim Il-Sult ja ülejäänud hagejatelt, kelle nimed on esitatud käesoleva kohtuotsuse lisas, välja arvatud Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigi kantud kohtukulud.
3. Mõista kohtuasjas T-264/16 kohtukulud välja Korea National Insurance Corporationilt.
4. Jätta kohtuasjas T-533/15 Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 381, 16.11.2015.

Üldkohtu 14. märtsi 2018. aasta otsus – TestBioTech versus komisjon

(Kohtuasi T-33/16) ⁽¹⁾

(Keskkond — Geneetiliselt muundatud tooted — Määrus (EÜ) nr 1367/2006 — Määrus (EÜ) nr 1829/2003 — Geneetiliselt muundatud sojaoad MON 87769, MON 87705 ja 305423 — Turule lubamise otsuse peale esitatud vaide rahuldamata jätmine — Mõiste „keskkonnaõigus“ — Määruse nr 1367/2006 artikkel 10)

(2018/C 152/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: TestBioTech eV (München, Saksamaa) (esindajad: solicitor R. Stein, K. Smith, QC, ja barrister J. Stevenson)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Tomkin, L. Pignataro-Nolin ja C. Valero)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Monsanto Europe (Antwerpen, Belgia) ja Monsanto Company (Wilmington, Delaware, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat M. Pittie) ja Pioneer Overseas Corp. (Johnston, Iowa, Ameerika Ühendriigid) ja Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston) (esindajad: advokaat G. Forwood, barrister J. Killick ja solicitor S. Nordin)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada tervishoiu ja toiduohutuse eest vastutava komisjoni liikme 16. novembri 2015. aasta kiri, millega jäeti rahuldamata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnanäajade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13) artikli 10 alusel esitatud vaie rakendusotsuste peale, millega lubati turule geneetiliselt muundatud sojaoad MON 87769, MON 87705 ja 305423.

Resolutsioon

1. Tühistada tervise ja toiduohutuse eest vastutava Euroopa Komisjoni liikme 16. novembri 2015. aasta kiri viitenumbriga Ares (2015) 5145741, milles käsitletakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1367/2006 (keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnanäajade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes) artikli 10 alusel esitatud valet rakendusotsuste peale, millega lubati turule geneetiliselt muundatud sojaoad MON 87769, MON 87705 ja 305423.
2. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja TestBioTech eV kohtukulud.
3. Monsanto Europe, Monsanto Company, Pioneer Overseas Corp. ja Pioneer Hi-Bred International, Inc. kannavad ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 136, 18.4.2016.

Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – Naviera Armas versus komisjon

(Kohtuasi T-108/16) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Puerto de Las Nieves sadama infrastruktuuri kasutamise tingimused ühele mereveoettevõtjale — Avalikest vahenditest rahastavate infrastruktuuride ainukasutamine kontsessiooniväliselt — Sadamatasude maksmisest osaline vabastamine — Konkurendi kaebus — Pärast esialgset uurimist tehtud otsus, milles tuvastati riigiabi puudumine — Tõsised raskused vaidlusaluste meetmete uurimise ajal — Olukorra hindamine haldusmenetluses — Mõiste „riigi ressurssidest antud eelis“ — Asjaolude ebaõige hindamine ja õigusnormirikkumised — Liikmesriigi kohtu otsus, millega peetakse riigihanke toime — Kaebuse hoolika ja erapooletu läbivaatamise kohustus)

(2018/C 152/32)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Naviera Armas, SA (Las Palmas de Gran Canaria, Hispaania) (esindajad: advokaadid J. L. Buendía Sierra ja Á. Givaja Sanz)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bouchagiar, G. Luengo ja S. Noë)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Fred Olsen, SA (Santa Cruz de Tenerife, Hispaania) (esindaja: advokaat F. Marín Riaño)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 8. detsembri 2015. aasta otsus C(2015) 8655 final, riigiabi SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) kohta – Hispaania – Fred Olsen.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 8. detsembri 2015. aasta otsus C(2015) 8655 final, riigiabi SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) kohta – Hispaania – Fred Olsen osas, milles pärast esialgset uurimismenetlust leiti, et Fred Olsen, SA poolt Puerto de Las Nieves sadama infrastruktuuri ainuõiguslik kasutamine ei olnud tähendanud talle riigiabi andmist.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta Naviera Armas, SA kanda üks neljandik tema kohtukuludest ja mõista ülejäänud osa tema kohtukuludest välja Euroopa Komisjonilt.
4. Jätta komisjoni ja Fred Oseni kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 175, 17.5.2016.

Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – Caviro Distillerie jt versus komisjon

(Kohtuasi T-211/16) ⁽¹⁾

(Dumping — Hiina Rahvabariigist pärit, ettevõtja Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd toodetud viinhappe import — Rakendusotsus (EL) 2016/176 — Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamata jätmine — Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 3 lõiked 2, 3 ja 5 ning artikli 17 lõiked 1 ja 2 — Väljavõtteline uuring — Olulise kahju puudumine — Ilmne hindamisviga — Kahju tuvastamine — Liidu tootmisharu kasumlikkus)

(2018/C 152/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Caviro Distillerie Srl (Faenza, Itaalia), Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Itaalia), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Itaalia), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Itaalia) (esindajad: advokaat A. Bochon ja solicitor M. R. MacLean)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland ja A. Demeneix)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 9. veebruari 2016. aasta rakendusotsuse (EL) 2016/176, millega lõpetatakse Hiina Rahvabariigist pärit, ettevõtja Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd toodetud viinhappe importi käsitlev dumpinguvastane menetlus (ELT 2016, L 33, lk 14), artikkel 1.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Üldkohtu 20. märtsi 2018. aasta otsus – Grupo Osborne versus EUIPO – Ostermann (DONTORO dog friendship)**(Kohtuasi T-390/16) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi DONTORO dog friendship taotlus — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Teineteist vastastikku täiendavad kaubad ja teenused — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2018/C 152/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María) (esindaja: advokaat J. M. Iglesias Monravá)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Ivanauskas)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Daniel Ostermann (Leipzig, Saksamaa)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 28. aprilli 2016. aasta otsuse (asi R 2002/2015-1) peale, mis käsitleb Grupo Osborne'i ja M. Ostermanni vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Grupo Osborne, SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 364, 3.10.2016.

Üldkohtu 14. märtsi 2018. aasta otsus – Gifi Diffusion versus EUIPO – Crocs (Jalatsid)**(Kohtuasi T-424/16) ⁽¹⁾**

(Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Jalatsi kuju seisnev ühenduse disainilahendus — Varasem ühenduse disainilahendus — Kehtetuse alused — Põhjendamiskohustus — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 62 — Kehtetuse aluse tõstatamine apellatsioonikoja omal algatusel — Apellatsioonikoja pädevus — Määruse nr 6/2002 artikli 63 lõige 1)

(2018/C 152/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat C. de Chasse)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Ivanauskas)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Crocs, Inc. (Niwot, Colorado, Ühendriigid) (esindajad: *solicitor* H. Seymour, *solicitor* L. Cassidy, *solicitor* J. Guise, *solicitor* D. Knight, advokaadid N. Hadjadj Cazier, M. Berger ja H. Haouideg)

Ese

Hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 25. aprilli 2016. aasta otsuse (asi R 37/2015-3) peale, mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust Gifi Diffusioni ja Crocsi vahel.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kolmanda apellatsioonikoja 25. aprilli 2016. aasta otsus (asi R 37/2015-3), mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust Gifi Diffusioni ja Crocs, INC. vahel.
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Gifi Diffusioni Üldkohtu menetluse kohtukulud.
3. Crocs kannab ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 392, 24.10.2016.

Üldkohtu 14. märtsi 2018. aasta otsus – Crocs versus EUIPO – Gifi Diffusion (Jalatsid)

(Kohtuasi T-651/16) ⁽¹⁾

(Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Jalatsi kuju seisnev ühenduse disainilahendus — Varasem ühenduse disainilahendus — Kehtetuse alus — Uudsuse puudumine — Avalikustamine enne prioriteedikuupäeva — Faktide kontrollimine omal algatusel — Apellatsioonikojale esitatud täiendavad tõendid — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artiklid 5 ja 7 ning artikli 63 lõige 2)

(2018/C 152/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Crocs, Inc. (Niwot, Colorado, Ühendriigid) (esindajad: solicitor H. Seymour, solicitor L. Cassidy, solicitor J. Guise ja solicitor D. Knight, advokaadid N. Hadjadj Cazier, M. Berger ja H. Haouideg)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Ivanauskas)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat C. de Chasse)

Ese

Hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 6. juuni 2016. aasta otsuse (asi R 853/2014-3) peale, mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust Gifi Diffusioni ja Crocsi vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Crocs, Inc. kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Gifi Diffusioni Üldkohtu menetluse kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 410, 7.11.2016.

Üldkohtu 13. märtsi 2018. aasta otsus – Kiosked versus EUIPO – VRT (K)(Kohtuasi T-824/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk K — Varasem Beneluxi kujutismärk K — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2018/C 152/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Kiosked Oy Ab (Espoo, Soome) (esindaja: advokaat L. Laaksonen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: M. Fischer)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid P.-Y. Thoumsin ja E. Van Melkebeke)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. septembri 2016. aasta otsuse (asi R 279/2016-4) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust VRT ja Kioskedi vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Kiosked Oy Ab kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja De Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.

Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – La Mafia Franchises versus EUIPO – Itaalia (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)(Kohtuasi T-1/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk La Mafia SE SIENTA A LA MESA — Absoluutne keeldumispõhjus — Vastuolu avaliku korra või üldtunnustatud moraali põhimõtetele — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt f (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt f))

(2018/C 152/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: La Mafia Franchises, SL (Zaragoza, Hispaania) (esindaja: advokaat I. Sempere Massa)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistas avvocato dello Stato D. Del Gaizo)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 27. oktoobri 2016. aasta otsuse (asi R 803/2016-1) peale, mis käsitleb Itaalia Vabariigi ja La Mafia Franchisesi vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja *La Mafia Franchises*, SL-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 53, 20.2.2017.

Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – Marriott Worldwide versus EUIPO – Graf (Tiivulise sõnni kujutis)

(Kohtuasi T-151/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Tiivulist sõnni kujutava Euroopa Liigu kaubamärgi taotlus — Raisakotkast kujutavad varasemad Euroopa Liidu ja liikmesriigi kaubamärgid — Suhteline keeldumispõhjus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkt a ja artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkt a ja artikli 8 lõike 1 punkt b) — Liikmesriigi õiguse alusel kaitstud varasem õigus — Määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 2 punkt c (nüüd määruse nr 2017/1001 artikli 60 lõike 2 punkt c) — Faktide kontrollimine omal algatusel — Määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 1 (nüüd määruse nr 2017/1001 artikli 95 lõige 1))

(2018/C 152/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Marriott Worldwide Corp. (Bethesda, Maryland, Ühendriigid) (esindaja: solicitor A. Reid)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Johann Graf (Gumpoldskirchen, Austria) (esindaja: advokaat S. Salomonowitz)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 17. jaanuari 2017. aasta otsuse (asi R 165/2016-4) peale, mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust Marriott Worldwide'i ja Grafi vahel.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 17. jaanuari 2017. aasta otsus (asi R 165/2016-4).
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Marriott Worldwide Corp.-i kohtukulud.
3. Johann Graf kannab ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 129, 24.4.2017.

Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – SSP Europe GmbH versus EUIPO (SECURE DATA SPACE)**(Kohtuasi T-205/17) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi SECURE DATA SPACE taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c))**

(2018/C 152/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* SSP Europe GmbH (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat B. Bittner)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Tóhatí ja M. Fischer)**Ese**

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 27. jaanuari 2017. aasta otsuse (asi R 2467/2015-5) peale, mis käsitleb kujutismärgi SECURE DATA SPACE registreerimistaotlust EL kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja SSP Europe GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 161, 22.5.2017.

Üldkohtu 15. märtsi 2018. aasta otsus – Hermann Bock GmbH versus EUIPO (Push and Ready)**(Kohtuasi T-279/17) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi Push and Ready taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 1 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b))**

(2018/C 152/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Hermann Bock GmbH (Verl, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Maaßen ja V. Schoene)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: W. Schramek ja A. Söder)**Ese**

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 23. jaanuari 2017. aasta otsuse (asi R 1279/2016-5) peale, mis käsitleb kujutismärgi Push and Ready ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Hermann Bock GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 213, 3.7.2017.

Üldkohtu 13. märtsi 2018. aasta otsus – Hotelbeds Spain versus EUIPO – Guidigo Europe (Guidigo what to do next)

(Kohtuasi T-346/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Guidigo what to do next taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk GUIDIGO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2018/C 152/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hotelbeds Spain, SL (Palma de Mallorca, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Broschat García)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: J. Ivanauskas)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Guidigo Europe (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat S. Lipovetsky)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 21. märtsi 2017. aasta otsuse (asi R 449/2016-4) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Guidigo Europe ja Hotelbeds Spain vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Hotelbeds Spain, SL-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 239, 24.7.2017.

Üldkohtu 21. veebruari 2018. aasta määrus – MedSkin Solutions Dr. Suwelak versus EUIPO – Cryo-Save (CryoSafe)

(Kohtuasi T-482/13) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2018/C 152/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: MedSkin Solutions Dr. Suwelak AG (Billerbeck, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Thünken)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Schifko)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Cryo-Save AG (Freienbach, Šveits) (esindaja: advokaat C. Onken)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 4. juuli 2013. aasta otsuse (asi R 1759/2012-4) peale, mis käsitleb Cryo-Save AG ja MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Mõista Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud solidaarselt välja MedSkin Solutions Dr. Suwelack AGlt ja Cryo-Save AG-lt.
3. MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG ja Cryo-Save AG kannavad oma kohtukulud vastavalt nende kokkuleppele.

⁽¹⁾ ELT C 313, 26.10.2013.

Üldkohtu 5. märtsi 2018. aasta määrus – Estamede versus EKP

(Kohtuasi T-124/17) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus — Majandus- ja rahanduspoliitika — Euroopa Keskpank — Kreeka valitsemissektori võla restruktureerimine — Niisuguse Kreeka avalik-õigusliku isiku õiguslik puutumus, kes haldab inseneride ja riiklike ehitustöid tegevate ettevõtjate pensionifondi — Tema enda huvi puudumine või kahju hüvitamise nõude loovutamata jätmine — Vorminõuete rikkumine — Ilmne vastuvõetamatus)

(2018/C 152/44)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (Estamede) (Ateena, Kreeka) (esindaja: advokaat P. Miliarakis)

Kostja: Euroopa Keskpank (esindajad: A. Koutsoukou ja K. Laurinavičius, keda abistas advokaat H.-G. Kamann)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue, milles palutakse hüvitada kahju, mis tekkis väidetavalt Eniaios Foreas Koinonikis Asfalisis'el (EFKA), täpsemalt tema inseneride ja riiklike ehitustöid tegevate ettevõtjate kutsetegevusüksusel Tameio Syntaxeon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon (TSMEDE) (Tomeis Michanikon Ergolipton Dimosion Ergon) ning selle pensionäridest liikmetel seoses sellega, et EKP võttis 5. märtsil 2012 vastu otsuse 2012/153/EL Kreeka Vabariigi poolt emiteeritud või täielikult tagatud turukõlblike võlainstrumentide kõlblikkuse kohta seoses Kreeka Vabariigi võlavahe-
tuspakkumisega (ELT 2012, L 77, lk 19) ja seoses muude Euroopa Keskpanga meetmete vastuvõtmisega, mis on seotud Kreeka avaliku sektori võla restruktureerimisega.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

2. Möista kohtukulud välja Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton Dimosion Ergon'ilt (Estamede).

⁽¹⁾ ELT C 151, 15.5.2017.

Üldkohtu 9. märtsi 2018. aasta määrus – Naftogaz of Ukraine versus komisjon

(Kohtuasi T-196/17) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Maagaasi siseturg — Direktiiv 2009/73/EÜ — Komisjoni otsus, millega muudetakse OPALi maagaasi torujuhtme käitamist käsitlevatest liidu eeskirjadest erandi tegemise nõudeid seoses kolmandate isikute poolt võrgu kasutamisega, ja tariifikorraldus — Otsese puutumuse puudumine — Vastuvõetamatus)

(2018/C 152/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kiiev, Ukraina) (esindajad: advokaadid D. Mjaaland, A. Haga, M. Krakowiak ja P. Grzejszczak)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: Y. G. Marinova, O. Beynet ja K. Herrmann)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 28. oktoobri 2016. aasta otsus C(2016) 6950 (final), millega vaadatakse läbi erand, mis on direktiivi 2003/55/EÜ alusel tehtud gaasijuhtmele OPAL kolmandate isikute poolt võrgu kasutamise nõuetest, ja mis käsitleb tariifikorraldust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Vajadus otsustada menetlusse astumise taotluste üle on ära langenud.
3. Jätta NJSC Naftogaz of Ukraine'i kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
4. Jätta Naftogaz of Ukraine'i, komisjoni, OPAL Gastransport GmbH & Co. KG, Gazprom Eksport LLC ja Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. kohtukulud, mis on seotud menetlusse astumise avaldustega, igaihe enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 151, 15.5.2017.

Üldkohtu 27. veebruari 2018. aasta määrus – SD versus Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut (EIGE)

(Kohtuasi T-263/17) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajaline leping — Pikendamata jätmise otsus — Pikendamata jätmise taotlus, millel on sama ese kui personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud kaebusel — Vastuvõetamatus)

(2018/C 152/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: SD (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut (esindajad: V. Langbakk, keda abistas advokaat B. Wägenbaur)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega esiteks palutakse tühistada EIGE 26. augustil 2016 vaikumisi tehtud otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 26. aprilli 2016. aasta taotlus pikendada tema töölepingut teist korda, ning vajalikus ulatuses tühistada EIGE 20. jaanuari 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata vaie, mille hageja esitas 3. oktoobril 2016 EIGE 26. augusti 2016. aasta vaikumisi tehtud otsuse peale, ja millega teiseks palutakse mõista hagejale välja hüvitis talle nende otsustega väidetavalt tekitatud kahju eest.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta SD kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi (EIGE) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 239, 24.7.2017.

15. veebruaril 2018 esitatud hagi – VG versus komisjon

(Kohtuasi T-84/18)

(2018/C 152/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: VG (esindajad: advokaadid G. Pandey ja V. Villante)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- kõigepealt tunnistada ametnike personalieeskirjade artikkel 90 vajadusel kehtetuks ja kohaldumatuks käesolevas EL toimimise lepingu artikli 270 kohases menetluses;
- esiteks tühistada Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) 30. oktoobri 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 31. juuli 2017. aasta kaebus;
- teiseks tühistada EPSO 19. aprilli 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata tema taotlus vaadata läbi EPSO/konkursikomisjoni otsus mitte lubada tal konkursi järgmises etapis osaleda;
- kolmandaks tühistada EPSO kasutajakontol sisalduv 6. veebruari 2017. aasta otsus, millega hagejat ei lisatud konkursi EPSO/AD/323/16 jaoks valitud kandidaatide esialgsesse nimekirja;
- neljandaks tühistada 26. mail 2016 avaldatud konkursiteade EPSO/AD/323/16 ⁽¹⁾;
- viiendaks tühistada tervikuna sellest tulenev nende ametnike esialgne nimekiri, kes valiti eespool nimetatud konkursil osalema;

- mõista hagejale tekitatud kahju eest välja hüvitis 50 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et EPSO/konkursikomisjon on teinud ilmse hindamisvea, kui nad hindasid hageja töökogemust, ning lisaks on rikutud asjaomase konkursiteate III lisa, milles on üksikasjalikult kirjeldatud nõutud töökogemust.
2. Teine väide, et on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ja hageja õigust olla ära kuulatud ning lisaks on rikutud põhjendamiskohustust ja EL toimimise lepingu artiklit 296.
3. Kolmas väide, et on rikutud määruse nr 1/58 ⁽²⁾ artikleid 1, 2, 3 ja 4; personalieeskirjade artikleid 1d ja 28; personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõike 1 punkti f ning lisaks võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid.

⁽¹⁾ ELT 2016, C 187, lk A/1.

⁽²⁾ Nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 17, 6.10.1958, lk 385; ELT eriväljaanne 01/01, lk 3).

15. veebruaril 2018 esitatud hagi – Batchelor versus komisjon

(Kohtuasi T-85/18)

(2018/C 152/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Edward William Batchelor (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaat B. Hoorelbeke ja *solicitor* M. Healy)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 5. detsembri 2017. aasta otsus C(2017) 8430 (final), millega keelduti võimaldamast tutvuda dokumendiga, mis sisaldab Euroopa Komisjoni personalijuhtimise infosüsteemis Sysper2 esitatud ametniku eetikadeklaratsiooni, ja muude dokumentidega, mis jäävad esialgse dokumentidega tutvumise taotluse kohaldamisalasse;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on ELTL artikli 15 lõiget 3, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 42, määruse nr 1049/2001 ⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 1 ja artikli 4 lõike 1 punkti b koosmõjus määruse nr 45/2001 ⁽²⁾ artikli 8 punktiga b, kuna keelduti võimaldamast eetikadeklaratsiooniga tutvuda täies ulatuses või osaliselt.

- Esimese väite esimeses osas näitab hageja, et komisjon ei analüüsinud ega tõendanud, et eetikadeklaratsiooni avalikustamine kahjustaks konkreetselt ja tegelikult määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktiga b kaitstavat huvi. Seega ei täitnud komisjon õigusnormidest tulenevat kohustust ja rikkus õigusnormi, kui keeldus võimaldamast vähemalt osalist eetikadeklaratsiooniga tutvumist.
 - Esimese väite teises osas näitab hageja, et komisjon tegi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b koosmõjus määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kohaldamisel vea, kui ta leidis, et hageja ei tõendanud nõuetekohaselt, et eetikadeklaratsiooni avalikustamine oli vajalik.
2. Teine väide, et rikutud on põhiõiguste harta artiklit 42, ELTL artikli 15 lõiget 3 ja määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõiget 1, kuna keelduti võimaldamast tutvuda selliste täiendavate dokumentidega, mis jäävad esialgse dokumentidega tutvumise taotluse kohaldamisalasse.
- Teises väites toob hageja esile asjakohased ja kokkulangevad tõendid, mis toetavad tema arvamust, et tema esialgse dokumentidega tutvumise taotluse kohaldamisalasse kuulub rohkem dokumente, kui need 71 dokumenti, mille komisjon välja tõi. Keeldudes võimaldamast nende täiendavate dokumentidega tutvumist, rikkus komisjon põhiõiguste harta artiklit 42, ELTL artikli 15 lõiget 3 ja määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõiget 1.
3. Kolmas väide, et rikutud on hea halduse põhimõtet ja eriti hoolsuskohustust.
- Kolmandas väites näitab hageja, et komisjon rikkus põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat hoolsuskohustust, kuna ta ei teinud seda, et esialgse dokumentidega tutvumise taotluse kohaldamisalasse ei jää rohkem dokumente, kindlaks nõutava hoolsusega. Selle väite põhjendamiseks näitab hageja, et komisjon ei ole selgitanud, kuidas ta veendus, et rohkem dokumente ei ole, kuna komisjoni kohaldatud otsingumeetodi kohta ei ole esitatud mingit teavet.
4. Neljas väide, et rikutud on ELTL artikli 296 lõikes 2 kehtestatud põhjendamiskohustust.
- Neljanda väite esimeses osas tõendab hageja, et komisjon rikkus ELTL artiklis 296 kehtestatud põhjendamiskohustust, kuna ta ei selgitanud, miks eetikadeklaratsiooni avalikustamine kahjustaks tegelikult ja konkreetselt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktiga b kaitstud huvi, ega toonud esile seda, miks eeldatakse, et selline avalikustamine kahjustaks andmesubjekti põhjendatud huvi vastavalt määruse nr 45/2001 artikli 8 punktile b.
 - Neljanda väite teises osas näitab hageja, et vaidlustatud otsus ei sisalda põhjendusi selle kohta, miks selles ei tuvastatud muid esialgse dokumentidega tutvumise taotluse kohaldamisalasse kuuluvaid dokumente, vaatamata kordustaotluses hageja esitatud argumentidele. Seetõttu on vaidlustatud otsuse seda osa samuti ebapiisavalt põhjendatud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102).

20. veebruaril 2018 esitatud hagi – Wehrheim versus keskpank**(Kohtuasi T-100/18)**

(2018/C 152/49)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Christine Wehrheim (Offenbach, Saksamaa) (esindaja: advokaat N. De Montigny)*Kostja:* Euroopa Keskpank**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

teha otsus, millega,

1. tühistatakse:

- 3. juuli 2017. aasta otsus jätta rahuldamata hageja 10. mai 2017. aasta taotlus saada hüvitist kahju eest, mis tekitati talle kodumaalt lahkumise toetuse maksmise lõpetamisega;
- vajadusel 21. detsembri 2017. aasta otsus, millega jäeti otseselt rahuldamata hageja 3. septembri 2017. aasta kaebus esimesena mainitud otsuse peale;

2. mõistetakse kostjalt välja hüvitis, mida hageja on oma taotlustes nõudnud:

- töötasu erinevuse eest nii kaua, kui hageja jätkab töötamist institutsiooni teenistuses alalise teenistuslepingu alusel, ehk 700,53 eurot kuus alates 2017. aasta aprillist;
- täiendavate kolimiskulude eest lisaks juba heaks kiidetud 1 079,10 eurole ehk veel 1 000 eurot;
- tekitatud hingelise kahju eest 2 000 eurot;
- lisades kõigile hüvitistele intressi seadusjärgses määras kuni täieliku tasumiseni;

3. mõistetakse kõik käesoleva kohtuastme kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjendamiseks üheainsa väite, mille kohaselt on kostja administratsioon rikkunud oma kohustusi, kuna ta ei täitnud hoolitsemiskohustust, hea halduse ja abistamiskohustust ning tekitas hagejas ootuse, mis tundub olevat täitumatu ja seisneb kodumaalt lahkumise toetuse määramises olukorras, kus hageja ei vastanud algusest peale tingimustele, mis personalieeskirjades on selle toetuse määramiseks ette nähtud. See viis tekitas kahju, mis on otseses põhjuslikus seoses institutsiooni rikkumisega.

21. veebruaril 2018 esitatud hagi – Austria versus komisjon**(Kohtuasi T-101/18)**

(2018/C 152/50)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Austria Vabariik (esindaja: G. Hesse)*Kostja:* Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 6. märtsi 2017. aasta otsus (EL) 2017/2112 meetme/abikava/riigiabi SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N) kohta, mida Ungari kavatseb rakendada tuumaelektrijaama Paks II kahe uue tuumareaktori ehitamise toetuseks (teatavaks tehtud numbri C(2017) 1486 all), avaldatud 1. detsembri 2017. aasta Euroopa Liidu Teatajas (L 317, lk 45), ning
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kümme väidet.

1. Esimene väide: nõuetekohase hankemenetluse läbiviimata jätmine

Esiteks tuleb otsus tühistada seetõttu, et rikutud on hankemenetluse peamisi eeskirju, millest kinnipidamine on lahutamatult seotud riigiabi eesmärgiga.

2. Teine väide: ebaõigesti on kohaldatud ETL artikli 107 lõike 3 punkti c – ühiste huvide puudumine

Teiseks väidab Austria Vabariik, ei erinevalt kostja seisukohast puudub riigiabi heakskiitmiseks vajalik ühine huvi ETL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses.

3. Kolmas väide: ebaõigesti on kohaldatud ETL artikli 107 lõike 3 punkti c – valesti on piiritletud majandustegevus ja ebaõigesti on tuvastatud turutõrge ETL artikli 107 lõike 3 punkti c tähenduses

Kolmandaks oleks kavandatava riigiabi ETL artikli 107 lõike 3 punkti c järgi heakskiitmine ebaõige, kuivõrd väärt on lähtutud tuumaenergia eraldiseisvast turust ja – samuti väärt – sellest, et sellel turul erineb turutõrge või kapitalituru tõrge.

4. Neljas väide: meetme ebaproportsionaalsus

Neljandaks tuleb otsus tühistada ka seetõttu, et kostja jättis teostamata õiguslikult korrektse proportsionaalsuse kontrolli ETL artikli 107 lõike 3 punkti c järgi: *in concreto* oleksid ülekaalus negatiivsed mõjud.

5. Viies väide: põhjendamatud konkurentsimoонutused, mis ei oleks ETL artikli 107 lõike 3 punkti c järgi siseturuga kooskõlas

Viiendaks kaasneksid vaidlusaluse otsusega ebaproportsionaalsed ja järelikult ka liidu õigusega vastuolus olevad konkurentsimoонutused ning ebavõrdne kohtlemine riigiabi andmisel elektrienergia siseturul.

6. Kuues väide: tegemist on „raskustes projektiga“

Kuuendaks väidab hageja, et elektrienergia liberaliseeritud siseturul ei oleks tohtinud ETL artikli 107 lõike 3 punkti c alusel heaks kiita riigiabi „raskustes projektile“.

7. Seitsmes väide: turgu valitseva seisundi tugevdamine/loomine

Seitsmendaks välistab riigiabi kooskõla siseturuga ETL artikli 107 lõike 3 punkti c alusel asjaolu, et riigiabiga saaks turul tegutsev Ungari riik turgu valitseva seisundi.

8. Kaheksas väide: likviidsusrisk hulgimüügiturul

Kaheksandaks ei oleks tohtinud riigiabi heaks kiita seetõttu, et sellega kaasneb olemuslikult turu likviidsuse vähenemise oht.

9. Üheksas väide: abi ei ole piisavalt kindlaks määratud

Üheksandaks tugineb hageja enda hagi sellele, et kostja ei ole riigiabi ulatust piisavalt kindlaks määranud.

10. Kümnes väide: ETL artikli 296 lõikes 2 toodud põhjendamiskohustuse täitmata jätmine

Kümnendaks on kostja rikkunud – mitu korda ja raskekujuliselt – põhjendamiskohustust.

23. veebruaril 2018 esitatud hagi – Pink Lady America versus CPVO – WAAA (Cripps Pink)

(Kohtuasi T-112/18)

(2018/C 152/51)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Pink Lady America LLC (Yakima, Washington, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid R. Manno ja S. Travaglio)

Kostja: Ühenduse Sordiamet (CPVO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Western Australian Agriculture Authority (WAAA) (South Perth, Austraalia)

Andmed CPVO menetluse kohta

Asjaomane ühenduse sordikaitse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Asjaomane ühenduse sordikaitse: ühenduse sordikaitse taotlus nr EU1640, õunasort Cripps Pink

Menetlus CPVOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: CPVO 14. septembri 2017. aasta otsus asjas A007/2016

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada õunasorti Cripps Pink puudutav ühenduse sordikaitse nr 1640 uudsuse puudumise tõttu vastavalt määruse nr 2100/94 artiklile 10 koostoimes artikliga 20;
- mõista kohtukulud välja CPVO-lt ja Western Australian Agriculture Authoritylt.

Väited

- Rikutud on määruse nr 2100/94 artikleid 10 ja 20 nende koostoimes;
 - rikutud on määruse nr 2100/94 artiklit 76 ning õiguskindluse ja tõrgeteta õigusemõistmise õiguse üldpõhimõtteid koostoimes määruse nr 874/2009 artikli 50 lõikega 3.
-

22. veebruaril 2018 esitatud hagi – Miles-Bramwell Executive Services versus EUIPO (FREE)**(Kohtuasi T-113/18)**

(2018/C 152/52)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Ühendkuningriik) (esindaja: J. Mellor, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk FREE – registreerimistaotlus nr 15 083 091

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 27. novembri 2017. aasta otsus asjas R 2164/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine.

22. veebruaril 2018 esitatud hagi – Miles-Bramwell Executive Services versus EUIPO (FREE)**(Kohtuasi T-114/18)**

(2018/C 152/53)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Ühendkuningriik) (esindaja: J. Mellor, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk FREE – registreerimistaotlus nr 15 081 508

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 27. novembri 2017. aasta otsus asjas R 2166/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine.

27. veebruaril 2018 esitatud hagi – Darmanin versus EASO

(Kohtuasi T-116/18)

(2018/C 152/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Joanna Darmanin (Sliema, Malta) (esindaja: advokaat N. De Montigny)

Kostja: Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- teha otsus, millega
 - tühistatakse teenistuslepingute sõlmimise pädevusega isiku (Executive Director) 27. juuni 2017. aasta otsus, millega hageja katseaja lõppedes alates 15. juulist 2017 teenistusest vabastati;
 - tühistada vajalikus ulatuses 29. jaanuari 2018. aasta otsus, millega kaebus sõnaselgelt rahuldamata jäeti;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud muude teenistujate teenistustingimuste artiklit 14 ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametis (EASO) katseajal olevatele teenistujatele kohaldatavat juhendit.
2. Teise väite kohaselt on rikutud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artiklit 43 ja EASO juhatus 18. jaanuari 2016. aasta otsust, millega kohaldati ajutiste töötajate suhtes personalieeskirjade artikleid 43 ja 44.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud EASO juhatus 4. juuli 2012. aasta otsust nr 11, mis käsitleb keskastme spetsialiste.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud hea halduse ja õiguskindluse põhimõtteid.
5. Viies väide, mis on esitatud teise võimalusena, puudutab võrdse kohtlemise põhimõtte ja õiguse olla ära kuulatud kohta esitatud õigusvastasuse väidet.

6. Kuuenda väite kohaselt on rikutud õigust õiguspärase, õiglase ja prognoositava hindamismenetluse kohaldamisele.

7. Seitsmenda väite kohaselt ei ole järgitud tõendamisreegleid.

27. veebruaril 2018 esitatud hagi – Wendel jt versus komisjon

(Kohtuasi T-124/18)

(2018/C 152/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold, Saksamaa), Jana shoes GmbH & Co. KG (Detmold), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (esindajad: advokaadid A. Willems, S. De Knop ja C. Zimmermann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvabariigist ja Vietnami ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvabariigis ja Vietnami, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30); ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et kehtiva õigusliku aluse puudumise tõttu rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ⁽¹⁾ ELL artikli 5 lõigetes 1 ja 2 sätestatud pädevuse andmise põhimõtet ning igal juhul ELL artikli 13 lõikes 2 sätestatud institutsioonilise tasakaalu põhimõtet.
2. Teine väide, et kuna ei ole võetud vajalikke meetmeid, et täita otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14, C&J Clark International, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ETL artiklit 266.
3. Kolmas väide, et kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati jalatsite impordile, mis „toimus ajavahemikul, mil kohaldati nõukogu määrust (EÜ) nr 1472/2006 ⁽²⁾ ja nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 1294/2009 ⁽³⁾“, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 määruse (EL) 2016/1036 ⁽⁴⁾ artikli 1 lõiget 1 ja artikli 10 lõiget 1 ning õiguskindluse põhimõtet (tagasiulatuva jõua puudumine).
4. Neljas väide, et kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati ilma liidu huvide värske hindamiseta, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 määruse (EL) 2016/1036 artiklit 21; igal juhul oleks olnud ilmselgelt ekslik järeldada, et dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine oli liidu huvides.

5. Viies väide, et kuna võeti vastu akt, mis läheb kaugemale sellest, mis on seatud eesmärkide saavutamiseks vajalik, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 4.

- ⁽¹⁾ Komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvabariigist ja Vietnamiist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvabariigis ja Vietnamiis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30).
- ⁽²⁾ Nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvabariigist ja Vietnamiist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2006, L 275, lk 1).
- ⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 2009. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1294/2009, millega pärast määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse teatavate Vietnamiist ja Hiina Rahvabariigist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Aomeni erihalduspiirkonnast lähetatud teatavate nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Aomeni erihalduspiirkonnast pärinevatena või mitte (ELT 2009, L 352, lk 1).
- ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Associazione – GranoSalus versus komisjon

(Kohtuasi T-125/18)

(2018/C 152/56)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Associazione Nazionale Granosalus – Liberi – Cerealicoltori & Consumatori (Associazione – GranoSalus) (Foggia, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Dalfino)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul tühistada 15. detsembri 2017. aasta *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud komisjoni 12. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2324, millega pikendatakse toimeaine glüfosaadi heakskiitu vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta ning muudetakse komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on ETL artikleid 168, 169 ja 191, koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 35, määrusega (EÜ) nr 1107/2009, määrusega (EL) 2016/429 ja määrusega (EL) nr 1305/2013 (muudetud määrusega (EL) 2017/2393, direktiiviga 98/83/EÜ ja direktiiviga (EL) 2015/1787), ettevaatuspõhimõtet, proportsionaalsuse ja mõistlikkuse põhimõtet ning usaldusväärse, korrakohase ja läbipaistva halduse põhimõtteid; samuti on võimu kuritarvitatud, sest fakte on moonutatud, ning esialgne uurimine ja põhjendused on puudulikud ja ainult näilised; lisaks esineb ilmset ebaloogilisust, tuginedud on valedele alustele ja rakendusmäärust (EL) 2017/2324 on väärtalt kohaldatud.

Oma väite põhjenduseks esitab hageja järgmised argumendid:

- rakendusmäärus (EL) 2017/2324 on vastuolus põhimõtete ja ettevaatusabinõudega, mis on sätestatud määruses (EÜ) 2009/1107 rahvatervise, tarbijate, loomade ja keskkonna kaitseks;

- rikutud on ettevaatuspõhimõtet ja mindud vastuollu Üldkohtu ja Euroopa Kohtu praktikaga;
 - läbi ei ole viidud nõuetekohast esialgset uurimist glüfosaadi toime kohta eriti loomadele ja põhjaveele ning rikutud on määruses (EÜ) nr 1107/2009 ette nähtud menetlust;
 - rakendusmääruses (EL) 2017/2324 ette nähtud spetsifikatsioonid on õigusvastased, sest need on jäetud liikmesriikide otsustada ilma viiteta standardile, mida tuleks järgida.
2. Teine väide, et rakendusmäärus (EL) 2017/2324 on õigusvastane, kuna rikutud on Granosaluse liikmete õigust tervisele, ning kuna see on vastuolus määruses (EL) 2017/2393 (muudetud määrusega (EL) 2017/2393) ette nähtud ÜPP suunistega.

Oma väite põhjenduseks esitab hageja järgmised argumendid:

- glüfosaadi esinemine tarbekaupades rikub Granosaluse liikme, liidu kodanike ja tarbijate tervist;
- glüfosaadi kasutamine mõjutab Granosaluse liikmete toodete turustamist ja liidu konkurentsireeglite nõuetekohast toimimist.

27. veebruaril 2018 esitatud hagi – adidas International Trading jt versus komisjon

(Kohtuasi T-130/18)

(2018/C 152/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: adidas International Trading BV (Amsterdam, Madalmaad) ja 27 teist hagejat (esindajad: advokaadid E. Vermulst ja J. Cornelis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnamis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30); ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et komisjonil puudus seaduslik pädevus, et võtta vastu komisjoni rakendusmäärust (EL) 2017/2232⁽¹⁾.
2. Teine väide, et lõpetatud jalatsimenetluse uuesti algatamine ja aegunud dumpinguvastase tollimaksu tagasiulatuva kehtestamine komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2017/2232:

- toimus õigusliku aluseta, põhineb ELTL artikli 266 ja määruse (EL) 2016/1036 ⁽²⁾ ilmselt vääralt kohaldamisel ning rikub määruse (EL) 2016/1036 artikli 9 lõiget 4;
 - on hagejaid puudutavas osas vastuolus õiguspärase ootuse kaitse, õiguskindluse ja tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtetega; ning
 - põhineb ELTL artikli 266 vääralt kohaldamisel ja võimu kuritarvitamisel komisjoni poolt ning rikub ELL artikli 5 lõiget 4.
3. Kolmas väide, et dumpinguvastase tollimaksu tagasiulatuv kehtestamine hagejate tarnijatele, mis takistab hagejatele tasumist, rikub diskrimineerimiskeelu põhimõtet.
4. Neljas väide, et komisjon kuritarvitas võimu, hinnates turumajandust ja hagejate tarnijate individuaalse kohtlemise taotlusi, et kehtestada tagasiulatuvat dumpinguvastast tollimaksu, ja rikkus diskrimineerimiskeelu põhimõtet.
5. Viies väide, et komisjoni rakendusmääruse (EL) 2017/2232 lisades III ja VI loetletud ettevõtjate hindamine komisjoni poolt ning nende ettevõtjate käest imporditud kaupa puudutava dumpinguvastase tollimaksu hüvitamise taotluste tagasilükkamine põhineb ilmsel hindamisveal, ELTL artikli 266 vääralt kohaldamisel ja rikub hoolsuskohustust ning head haldust.

⁽¹⁾ Komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvabariigist ja Vietnamiist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvabariigis ja Vietnamiis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Deichmann versus komisjon

(Kohtuasi T-131/18)

(2018/C 152/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Deichmann SE (Essen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. De Knop, B. Natens, A. Willems ja C. Zimmermann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvabariigist ja Vietnamiist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvabariigis ja Vietnamiis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30); ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et kehtiva õigusliku aluse puudumise tõttu rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ⁽¹⁾ ELL artikli 5 lõigetes 1 ja 2 sätestatud pädevuse andmise põhimõtet ning igal juhul ELL artikli 13 lõikes 2 sätestatud institutsioonilise tasakaalu põhimõtet.
2. Teine väide, et kuna ei ole võetud vajalikke meetmeid, et täita otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14, C&J Clark International, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ELTL artiklit 266.
3. Kolmas väide, et kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati jalatsite impordile, mis „toimus ajavahemikul, mil kohaldati nõukogu määrust (EÜ) nr 1472/2006 ⁽²⁾ ja nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 1294/2009 ⁽³⁾“, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 määruse (EL) 2016/1036 ⁽⁴⁾ artikli 1 lõiget 1 ja artikli 10 lõiget 1 ning õiguskindluse põhimõtet (tagasiulatuva jõua puudumine).
4. Neljas väide, et kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati ilma liidu huvide värske hindamiseta, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 määruse (EL) 2016/1036 artiklit 21; igal juhul oleks olnud ilmselgelt ekslik järeldada, et dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine oli liidu huvides.
5. Viies väide, et kuna võeti vastu akt, mis läheb kaugemale sellest, mis on seatud eesmärkide saavutamiseks vajalik, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 4.

⁽¹⁾ Komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnamis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30).

⁽²⁾ Nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2006, L 275, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 2009. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1294/2009, millega pärast määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse teatavate Vietnamist ja Hiina Rahvavabariigist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Aomeni erihalduspiirkonnast lähetatud teatavate nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Aomeni erihalduspiirkonnast pärinevatena või mitte (ELT 2009, L 352, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Roland versus komisjon

(Kohtuasi T-132/18)

(2018/C 152/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Roland SE (Essen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. De Knop, A. Willems ja C. Zimmermann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetavaks;

- tühistada komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamiist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnamiis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30); ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et kehtiva õigusliku aluse puudumise tõttu rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ⁽¹⁾ ELL artikli 5 lõigetes 1 ja 2 sätestatud pädevuse andmise põhimõtet ning igal juhul ELL artikli 13 lõikes 2 sätestatud institutsioonilise tasakaalu põhimõtet.
2. Teine väide, et kuna ei ole võetud vajalikke meetmeid, et täita otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14, C&J Clark International, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ELTL artiklit 266.
3. Kolmas väide, et kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati jalatsite impordile, mis „toimus ajavahemikul, mil kohaldati nõukogu määrust (EÜ) nr 1472/2006 ⁽²⁾ ja nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 1294/2009 ⁽³⁾“, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 määruse (EL) 2016/1036 ⁽⁴⁾ artikli 1 lõiget 1 ja artikli 10 lõiget 1 ning õiguskindluse põhimõtet (tagasiulatuva jõua puudumine).
4. Neljas väide, et kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati ilma liidu huvide värske hindamiseta, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 määruse (EL) 2016/1036 artiklit 21; igal juhul oleks olnud ilmselgelt ekslik järeldada, et dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine oli liidu huvides.
5. Viies väide, et kuna võeti vastu akt, mis läheb kaugemale sellest, mis on seatud eesmärkide saavutamiseks vajalik, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 4.

⁽¹⁾ Komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamiist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnamiis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30).

⁽²⁾ Nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamiist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2006, L 275, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 2009. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1294/2009, millega pärast määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse teatavate Vietnamiist ja Hiina Rahvavabariigist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Aomeni erihalduspiirkonnast lähetatud teatavate nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Aomeni erihalduspiirkonnast pärinevatena või mitte (ELT 2009, L 352, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Deichmann-Shoes UK versus komisjon

(Kohtuasi T-141/18)

(2018/C 152/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Deichmann-Shoes UK Ltd (Leicestershire, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid S. De Knop, B. Natens, A. Willems ja C. Zimmermann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnamis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30); ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et kehtiva õigusliku aluse puudumise tõttu rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ⁽¹⁾ ELL artikli 5 lõigetes 1 ja 2 sätestatud pädevuse andmise põhimõtet ning igal juhul ELL artikli 13 lõikes 2 sätestatud institutsioonilise tasakaalu põhimõtet.
2. Teine väide, et kuna ei ole võetud vajalikke meetmeid, et täita otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14, C&J Clark International, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ELL artiklit 266.
3. Kolmas väide, et kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati jalatsite impordile, mis „toimus ajavahemikul, mil kohaldati nõukogu määrust (EÜ) nr 1472/2006 ⁽²⁾ ja nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 1294/2009 ⁽³⁾“, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 määruse (EL) 2016/1036 ⁽⁴⁾ artikli 1 lõiget 1 ja artikli 10 lõiget 1 ning õiguskindluse põhimõtet (tagasiulatuva jõua puudumine).
4. Neljas väide, et kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati ilma liidu huvide värske hindamiseta, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 määruse (EL) 2016/1036 artiklit 21; igal juhul oleks olnud ilmselgelt ekslik järeldada, et dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine oli liidu huvides.
5. Viies väide, et kuna võeti vastu akt, mis läheb kaugemale sellest, mis on seatud eesmärkide saavutamiseks vajalik, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 4.

⁽¹⁾ Komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnamis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30).

⁽²⁾ Nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2006, L 275, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 2009. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1294/2009, millega pärast määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse teatavate Vietnamist ja Hiina Rahvavabariigist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Aomeni erihalduspiirkonnast lähetatud teatavate nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Aomeni erihalduspiirkonnast pärinevatena või mitte (ELT 2009, L 352, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

28. veebruaril 2018 esitatud hagi – Buffalo – Boots versus komisjon**(Kohtuasi T-142/18)**

(2018/C 152/61)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Buffalo – Boots GmbH (Hochheim am Main, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. De Knop, A. Willems ja C. Zimmermann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnami ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnami, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30); ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et kehtiva õigusliku aluse puudumise tõttu rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ⁽¹⁾ ELL artikli 5 lõigetes 1 ja 2 sätestatud pädevuse andmise põhimõtet ning igal juhul ELL artikli 13 lõikes 2 sätestatud institutsioonilise tasakaalu põhimõtet.
2. Teine väide, et kuna ei ole võetud vajalikke meetmeid, et täita otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14, C&J Clark International, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ELTL artiklit 266.
3. Kolmas väide, et kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati jalatsite impordile, mis „toimus ajavahemikul, mil kohaldati nõukogu määrust (EÜ) nr 1472/2006 ⁽²⁾ ja nõukogu rakendusmäärust (EL) nr 1294/2009 ⁽³⁾“, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 määruse (EL) 2016/1036 ⁽⁴⁾ artikli 1 lõiget 1 ja artikli 10 lõiget 1 ning õiguskindluse põhimõtet (tagasiulatuva jõua puudumine).
4. Neljas väide, et kuna dumpinguvastane tollimaks kehtestati ilma liidu huvide värske hindamiseta, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 määruse (EL) 2016/1036 artiklit 21; igal juhul oleks olnud ilmselgelt ekslik järeldada, et dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine oli liidu huvides.

5. Viies väide, et kuna võeti vastu akt, mis läheb kaugemale sellest, mis on seatud eesmärkide saavutamiseks vajalik, rikub komisjoni rakendusmäärus (EL) 2017/2232 ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 4.

- ⁽¹⁾ Komisjoni 4. detsembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2232, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse ajutine tollimaks nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, mis on pärit Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist ning mida toodavad teatavad eksportivad tootjad Hiina Rahvavabariigis ja Vietnamis, ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14 (ELT 2017, L 319, lk 30).
- ⁽²⁾ Nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2006, L 275, lk 1).
- ⁽³⁾ Nõukogu 22. detsembri 2009. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1294/2009, millega pärast määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse teatavate Vietnamist ja Hiina Rahvavabariigist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Aomeni erihalduspiirkonnast lähetatud teatavate nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Aomeni erihalduspiirkonnast pärinevatena või mitte (ELT 2009, L 352, lk 1).
- ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21).

5. märtsil 2018 esitatud hagi – Sona Nutrition versus EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Kohtuasi T-152/18)

(2018/C 152/62)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: punakaslillat, helepruuni, beeži, tumepruuni ja kuldpruuni värvi ELi kujutismärk SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – registreerimistaotlus nr 13 781 331

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 20. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 1319/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Solgar Holdings, Inc.-lt, kui viimane astub käesolevasse menetlusse.

Väited

- Määruse nr 2017/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

5. märtsil 2018 esitatud hagi – Sona Nutrition versus EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Kohtuasi T-153/18)

(2018/C 152/63)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: punast, helepruuni, beeži, tumepruuni ja kuldpruuni värvi ELi kujutismärk SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – registreerimistaotlus nr 13 781 299

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 20. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 1321/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Solgar Holdings, Inc.-lt, kui viimane astub käesolevasse menetlusse.

Väited

- Määruse nr 2017/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

5. märtsil 2018 esitatud hagi – Sona Nutrition versus EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Kohtuasi T-154/18)

(2018/C 152/64)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: helerohelist, helepruuni, beeži, tumepruuni ja kuldpruuni värvi ELi kujutismärk SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – registreerimistaotlus nr 13 781 273

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 20. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 1322/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Solgar Holdings, Inc.-lt, kui viimane astub käesolevasse menetlusse.

Väited

- Määruse nr 2017/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

5. märtsil 2018 esitatud hagi – Sona Nutrition versus EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Kohtuasi T-155/18)

(2018/C 152/65)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: helerohelist, helepruuni, beeži, tumepruuni ja kuldpruuni värvi ELi kujutismärk SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – registreerimistaotlus nr 13 781 315

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 20. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 1323/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Solgar Holdings, Inc.-lt, kui viimane astub käesolevasse menetlusse.

Väited

- Määruse nr 2017/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

6. märtsil 2018 esitatud hagi – Scaloni ja Figini versus komisjon**(Kohtuasi T-158/18)**

(2018/C 152/66)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hagejad: Mario Scaloni (Ancona, Itaalia), Ennio Figini (Chiaravalle, Itaalia) (esindaja: advokaat P. Putti)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul mõista liidult ja/või komisjonilt – lähtudes tõlgendusest, mis antakse kõnealusele direktiivile ja määrusele – välja kogu aktsiate nimiväärtus, nagu see on määratletud hagiavalduses ja sellele lisatud dokumentides, ning käesoleva kohtumenetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad väidavad, et pärast seda, kui jõustus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitdiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (EMPs kohaldatav tekst) ⁽¹⁾, ja seejärel Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ ⁽²⁾, ei lubatud Itaalia riigil sekkuda ühegi oma panga kasuks, sealhulgas Banca Marche.

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide puudutab selle kahju hüvitamist, mis tuleneb sellest, et komisjon tõlgendas direktiivi 2014/59/EL ja määrust nr 1093/2010 vastuolus ELi õigusega, kuna Banca Marche jäeti õigusvastaselt välja riigiabi reguleerivate õigusnormide kohaldamisalast, mistõttu rikkus komisjon võrdsuse ja/või diskrimineerimiskeelu põhimõtet.
 - Sellega seoses väidab hageja, et mitme liikmesriigi poolt pankadele antud abi kohta leidis komisjon, et artikli 107 lõike 3 punkti b tingimused olid täidetud ja seega loeti see abi seaduslikuks. Itaalia poolseid sekkumisi tuleb hinnata sama sätte alusel, mis on ainus riigiabi reguleeriv norm, mitte direktiivi ja määruse alusel. Need kaks õigusakti ei viita abile ega saa seda teha, kuna tegemist on teisese õigusega. Itaalia pankadele antud abi tuleb samuti pidada lubatud abiks, kuna see on põhjendatud samadel alustel, mis komisjoni sõnul põhjendasid juba antud abi.
 - Lisab täpsustab ta, et juhuks, kui kohaldamisele kuulub teisene õigus, on esimene väide, et komisjon rikkus abi heaks kiitmata jättes võrdsuse põhimõtet.

2. Teine väide, et liidu seadusandja on rikkunud liidu õigusnormide hierarhia põhimõtet.

- Hageja väidab, et kui Üldkohus peaks leidma, et komisjoni tõlgendus oli õige, on õigusnormirikkumine õigusaktides enestes ja liit tervikuna on vastutav.

3. Kolmas väide, et on rikutud Itaalia õiguskorra aluspõhimõtteid ja ühenduse õiguse kohaldamatuse põhimõtet.

- Sellega seoses väidab hageja, et kui Üldkohus peaks leidma, et ei direktiivi ega määrusega ei ole rikutud ühenduse õiguses sätestatud võrdsuse põhimõtet, siis tuleb paluda Itaalia konstitutsioonikohtul kontrollida, kas Itaalia konstitutsiooni sätted on võrdsuse põhimõttega kooskõlas. Kui vastus on eitav, siis seda põhimõtet rikkuvaid norme ei saa integreerida Itaalia õiguskorda.

⁽¹⁾ ELT 2014, L 173, lk 190.

⁽²⁾ ELT 2014, L 225, lk 1.

2. märtsil 2018 esitatud hagi – Theodorakidi versus EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)

(Kohtuasi T-160/18)

(2018/C 152/67)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Vassiliki Theodorakidi (Veroia, Kreeka) (esindaja: advokaat F. Ikonomidou Ikonomou)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Vassiliki Benopoulou (Kifissia, Kreeka).

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk THYREOS VASSILIKI – ELi kaubamärk nr 8 206 963

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 19. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 40/2017-4.

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ning seega jätta rahuldamata kehtetuks tunnistamise taotlus;
- mõista EUIPO-t teiselt menetluspoolelt välja kohtukulud ning EUIPO apellatsioonikoja ning tühistamisosakonna menetluse kulud.

Väited

- Määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;

- EUIPO apellatsioonikoda rikkus õigusnormi tuvastusega, et teine menetluspool on „laialt tuntud“;
- põhjendamiskohustuse rikkumine;
- EUIPO apellatsioonikoda eksis, nõustudes sellega, et neid kaupu/teenuseid, mille suhtes kehtetusega nõustutakse, ei tohi piirata.

7. märtsil 2018 esitatud hagi – Beko versus EUIPO – Acer (ALTUS)

(Kohtuasi T-162/18)

(2018/C 152/68)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Beko plc (Watford, Ühendkuningriik) (esindaja: barrister G. Tritton)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikoja: Acer, Inc. (Taipei City, Taiwan)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk ALTUS – registreerimistaotlus nr 6 490 809

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 13. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 1991/2016-5.

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja saata asi EUIPO-le menetluse peatamise taotluse uuesti läbivaatamiseks tagasi;
- peatada menetlus;
- jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väide

- EUIPO eksis, kui jättis rahuldamata taotluse menetlus peatada kuni Slovakkia vastavate menetluste tulemuse saabumiseni. Eelkõige väidetakse, et viienda apellatsioonikoja põhjendus on ilmselgelt väär ja/või ebamõistlik ja/või selles ei käsitleta olukorda tervikuna ning seetõttu ei olnud selles võimalik nõuetekohaselt kaaluda erinevaid asjasse puutuvaid huve ja/või selles kuritarvitati võimu.
-

Üldkohtu 26. veebruari 2018. aasta määrus – Deloitte Consulting versus komisjon**(Kohtuasi T-688/13) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 93, 29.3.2014.

Üldkohtu 6. märtsi 2018. aasta määrus – CFA Institute versus EUIPO – Bloss jt (CERTIFIED FINANCIAL ENGINEER CFE)**(Kohtuasi T-155/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 211, 13.6.2016.

Üldkohtu 6. märtsi 2018. aasta määrus – CFA Institute versus EUIPO – Ernst et Häcker (CERTIFIED FINANCIAL MODELER CFM)**(Kohtuasi T-156/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 211, 13.6.2016.

Üldkohtu 28. veebruari 2018. aasta määrus – Ferri versus EKP**(Kohtuasi T-641/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 152/72)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 382, 13.11.2017.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET